

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 6. – 8. června 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Lajdy a soudců Mgr. Petra Andrese a Mgr. Pavla Götha odvolání **státního zástupce** a obžalovaných **Radka B.**, nar. xxx, **Václava D.**, nar. xxx, **Rostislava H.**, nar. xxx, **Ivana K.**, nar. xxx, **Radka M.**, nar. xxx, **Lubomíra K.**, nar. xxx, a **Ing. Tomáše P.**, nar. xxx, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 22.12.2015, č.j. 28 T 16/2013-8860, a dne 8. června 2017 rozhodl t a k t o :

I. Z podnětu odvolání státního zástupce podaných ohledně obžalovaných Radka B., Tomáše B., Radka M. a Ing. Tomáše P., z podnětu obžalovaných Radka B., Václava D., Rostislava H., Ivana K., Radka M., Lubomíra K., Ing. Tomáše P. a ve vztahu k obžalovanému Tomáši B. také za použití § 261 tr.ř. se napadený rozsudek podle § § 258 odst. 1 písm. b), c), d), e) tr.ř. z r u š u j e v celém rozsahu.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje t a k t o :

obžalovaní

1) Radek B. ,

nar. xxx ve xxx, podnikatel, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Ostrava,

2) Tomáš B . ,

nar. xxx ve xxx, manažer nemovitostí, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx, označený za spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a odst. 1 tr.ř.

3) Václav D . ,

nar. xxx v xxx, dělník, trvale bytem xxx

4) Rostislav H . ,

nar. xxx v xxx, invalidní důchodce, trvale bytem xxx,

5) Lubomír K . ,

nar. xxx ve xxx, OSVČ, trvale bytem xxx,

6) Radek M . ,

nar. xxx ve xxx, bez pracovního poměru, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

jsou vinni, že**I.**

obžalovaní **Radek B., Tomáš B., Radek M., Rostislav H., Lubomír K., Václav D.** a Václav K., který zemřel 23.5.2014, nejméně v době od roku 2004 do 16.5.2013, ve Zlíně – Kostelci, Hrobicích, Ostravě, Stojčíně, Valašském Meziříčí, Olomouci, Háji u Duchcova a na dalších místech v České republice, ve společném záměru ke škodě českého státu soustavně krátit daňové povinnosti ve velkém rozsahu a získat pro sebe neoprávněný majetkový prospěch, navzájem spolupracovali tak, že na základě příkazů obžalovaného Radka B. a obžalovaného Tomáše B., obžalovaný Rostislav H. (skladník ve společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., podřízený obžalovanému Radku M.) ukrýval na dvoře areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v Hrobicích v plastových tisícilitrových nádržích a ve skrytých podzemních nádržích tohoto areálu, tedy mimo prostory daňového skladu, líh nakoupený společností MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v režimu podmíněného osvobození od daně a určený k provedení denaturace (tzn. znehodnocení denaturačními činidly za účelem následné výroby autokosmetiky a nemrznoucích směsí), u něhož tato denaturace ve skutečnosti provedena nebyla, načež tento líh nezatížený spotřební daní (dále i „mimobilanční líh“) pravidelně dle předchozích pokynů obžalovaných Radka B. nebo Radka

M. nakládal na kamiony, které odváželi obžalovaní Lubomír K., Václav D. a Václav K. dle těchto pokynů buď přímo jednotlivým odběratelům, anebo uvedený líh postupně odváželi a ukrývali do tajných skladů, a to v Ostravě na ulici Suderova v celkovém množství 220.986 litrů etanolu, ve Stojčíně v celkovém množství 988.632 litrů etanolu, ve Valašském Meziříčí v celkovém množství 532.601 litrů etanolu, v Olomouci – Holici v celkovém množství 114.126 litrů etanolu, v Háji u Duchcova v celkovém množství 642.000 litrů etanolu a v Hrobicích v celkovém množství 152.000 litrů etanolu, přičemž mezi obžalovanými byly nastaveny vztahy vzájemné podřízenosti a nadřízenosti se stanovenými funkčními kompetencemi a vymezenou dělbou úkolů a činností, když konkrétní struktura, rozdělení úloh a vymezení činnosti jednotlivých osob v této organizované skupině uvedených obžalovaných bylo takové, že

- obžalovaný **Radek B.** zosnoval, organizoval a společně s obžalovaným **Tomášem B.** rozhodujícím způsobem řídili zejména z faktického sídla svých aktivit v Hotelu Lázně Kostelec v obci Zlín – Kostelec a také z dalších uváděných míst v České republice trestnou činnost ve zločinecké skupině jim podřízených Lubomíra K., Václava K., Václava D., Radka M. a prostřednictvím posledně jmenovaného také obžalovaného Rostislava H., přičemž obžalovaný Radek B. za pomoci obžalovaného Tomáše B. řídil činnost zločinecké skupiny po celou dobu tak, aby nebylo možné odhalit jejich skutečné aktivity v obchodování s lihem, kdy obžalovaní Tomáš B. a Radek B., vyjma činnosti jednatele a společníka ve společnosti ENERGOINVESTMENT s.r.o., IČ: 25568418, se sídlem Zlín – Kostelec 493 (dále jen ENERGOINVESTMENT, s.r.o.), nefigurovali de iure v žádné z obchodních společností zapojených do obchodování s lihem, de facto však obžalovaný Radek B. založil, vlastnil a prostřednictvím obžalovaného Radka M. řídil společnost MORÁVIA-CHEM, s.r.o., která byla pro aktivity zločinecké skupiny zdrojem mimobilančního lihu, dále ovládal společnost Likérka Drak, s.r.o., vyrábějící lihoviny a společnosti VERDANA, s.r.o., SLOVÁKIA-CHEM, s.r.o., a TOP DRINKS, s.r.o., distribuující lihoviny a společnost BIOTECH Hrobice, s.r.o., obžalovaný Tomáš B. prováděl dle jeho pokynů kontrolní činnost nad společností Likérka Drak, s.r.o., a byl iniciátorem vzniku Sdružení výrobců lihovin, jehož členy se staly zejména likérky odebírající k výrobě mimobilančního líhu od zločinecké skupiny řízené obžalovanými Radkem B. a Tomášem B., přičemž rozhodující slovo v takto vytvořené zločinecké skupině měl vždy obžalovaný Radek B. a v jeho nepřítomnosti obžalovaný Tomáš B., který dále prováděl pravidelnou kontrolu a vyúčtování činnosti jednotlivých podřízených osob, v důsledku čehož měl o činnosti celé skupiny detailní přehled a o této nezákonné činnosti vedl vlastní účetní evidenci, když osoby uvedené jako statutární zástupci shora vyjmenovaných společností byly buď jen formálními zástupci, nebo osoby podřízené obžalovaným Radkovi B. a Tomáši B.,

- obžalovaný **Radek M.** z pozice jednatele společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., kdy tuto funkci vykonával ale pouze formálně a fakticky byl prostředníkem k realizaci příkazů obžalovaného Radka B. spočívajících v neoprávněném vyjmutí lihu

z daňového skladu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v Hrobicích, prostřednictvím fiktivně prováděných denaturací, ukrytí tohoto mimobilančního lihu na dvoře areálu či jeho přečerpání do nádrží v podzemí a následně ve vypravení tohoto mimobilančního lihu ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. k jeho odběratelům nebo do tajných skladů v Ostravě na ulici Suderova, Stojčíně, Valašském Meziříčí, Olomouci – Holici a Háji u Duchcova, přičemž měl provádět kontrolu okolí areálu při výjezdech s lihem, případně i doprovody jednotlivých přeprav za účelem zmaření provedení případné kontroly orgány celní správy (tzv. „konvojování“), když za tímto účelem řídil činnost přinejmenším obžalovaného Rostislava H., současně pak ze své pozice formálního jednatele společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., podepisoval fiktivní účetní doklady o prodeích nemrznoucích směsí a dalších výrobků společnosti, které sloužily k zakrytí vzniku mimobilančního lihu a neprovedených denaturací,

- obžalovaní **Lubomír K., Václav D.** a s nimi Václav K. na pozici řidičů nákladních vozidel a obžalovaný **Rostislav H.** na pozici skladníka, byli faktickými vykonavateli příkazů a pokynů obžalovaných Radka B. a Tomáše B., předávaných buď přímo, nebo prostřednictvím Radka M., přičemž obžalovaný **Lubomír K.** byl dále pověřen vyhledáváním a přípravou tajných úložišť mimobilančního lihu a kontrolou nad obžalovaným Václavem D., který se na činnosti této skupiny podílel v období od roku 2007 nejprve na pozici řidiče osobního motorového vozidla provádějícího doprovod uskutečňovaných nákladních přeprav lihu a od 12.1.2009 také jako řidič těchto nákladních vozidel,

přičemž obžalovaní z důvodu konspirace a zamezení možnosti odposlechu či sledování této nelegální dispozice s mimobilančním lihem používali speciálně upravené telefonní přístroje, při transportech lihu prováděli tzv. „konvojování“, kdy doprovázeli přepravní nákladní vozidla po celé trase svými osobními motorovými vozidly, aby zamezili případné kontrole těchto vozidel orgány celní správy, a při skladování lihu pak užívali důmyslných skrýší a maskování buď v odlehlých areálech v zaskládaných nebo zazděných prostorách, nebo v podzemních nádržích,

přičemž vědomi si zaměření a cílů této organizované zločinecké skupiny se v rámci těchto aktivit dopustili zejména následujících konkrétních jednání:

1)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Radek M., Rostislav H., Lubomír K. a Václav D. v době od roku 2004 do 16.5.2013, kdy společnost MORÁVIA-CHEM, s.r.o., získala oprávnění k provozování daňového skladu a denaturování odebíraného lihu ve svém sídle v Hrobicích, v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) na základě pokynů obžalovaného Radka B., který uvedenou činnost organizoval a řídil, obžalovaný Radek M. v součinnosti s obžalovaným Rostislavem H. nechávali část lihu zakoupeného od výrobců v režimu podmíněného osvobození od daně stočit do denaturačních nádrží umístěných v daňovém skladu areálu společnosti MORÁVIA-CHEM s.r.o. pro potřeby pozdějších denaturací a zbývající část tohoto lihu přečerpali

do plastových nádrží o objemu 1000 litrů, které dočasně ukryli mimo daňový sklad za plastové nádrže naplněné vodou v prostoru za gumovými hangáry tohoto areálu, načež pravidelně vždy po provedení tzv. fiktivní denaturace lihu (tedy denaturace, v jejímž průběhu ve skutečnosti nedošlo k znehodnocení lihu denaturačními prostředky, a která sloužila k zakrytí vzniku mimobilančního lihu, z něhož nebyla přiznána a odvedena spotřební daň), ve večerních hodinách, kdy byl v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., minimální pohyb, obžalovaný Rostislav H. na základě pokynů obžalovaného Radka M., případně příkazů přímo od obžalovaného Radka B. společně s manipulačním dělníkem společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., Tomášem J. převezl tyto plastové nádrže s mimobilančním lihem do skladu umístěného v levé části betonové budovy čp. 159, která je ve vlastnictví společnosti BIOTECH Hrobice, s.r.o., kde obžalovaný Rostislav H. přes noc sám provedl přečerpání tohoto lihu z plastových nádrží do kovových nádrží ukrytých pod podlahou a druhý den pak nechal prázdné plastové nádrže vyvézt manipulačním dělníkem Tomášem J. ven ze skladu,

v uvedeném období přitom obžalovaný Radek B. úkoloval a řídil činnost obžalovaného Lubomíra K. tím způsobem, že jmenovaný objížděl stávající zákazníky společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., a vyhledával nové zákazníky, kterým nabízel mimo dodávek zdaněného lihu také dodávky mimobilančního lihu nezdaněného spotřební daní za nižší ceny (podle odebíraného množství v rozpětí 69 až 86 Kč za litr, tedy za ceny nižší než je samotná sazba spotřební daně z lihu), o této činnosti zpracovával podrobná hlášení a tabulky, které předkládal ke kontrole obžalovanému Tomáši B., a v případě pozitivní reakce na nabídku nezdaněného lihu o takovém zájemci informoval obžalovaného Radka B. nebo obžalovaného Tomáše B., kteří si sami dohodli s tímto zájemcem přesnou cenu a způsob dodání mimobilančního lihu, načež na základě pokynu obžalovaných Radka B. či Tomáše B. obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem D. provedli přepravu tohoto lihu ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., na určené místo nákladním vozidlem, když přípravu tohoto vozidla a nakládku lihu provedl obžalovaný Rostislav H. na základě pokynů obžalovaného Radka M., který kontroloval okolí areálu před výjezdem kamionu s lihem a v některých případech i doprovázel jednotlivé přepravy tohoto lihu, které pravidelně uskutečňovali obžalovaní Lubomír K. a Václav D., z nichž jeden toto nákladní vozidlo řídil a druhý prováděl jeho doprovod v osobním motorovém vozidle z důvodu zamezení případné kontroly prováděné orgány celní správy, když nákladní vozidlo s lihem následně odstavili na určeném místě a počkali na vzdálenějším místě po určenou dobu než dohodnutý odběratel provede vyložení lihu, přičemž v některých případech po převzetí prázdného nákladního vozidla převzali i peníze, které se nacházely v jeho kabině a ty pak předali obžalovaným Radku B. nebo Tomáši B.,

2)

obžalovaní Radek B., Radek M., Rostislav H. a Lubomír K., v době od roku 2004 do 15.5.2013, v Ostravě – Mariánských Horách na ulici Suderova, v budově čp. 2077 na parcele č. xxx a v budově bez čísla popisného na

parcele č. xxx, zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava, v katastrálním území Mariánské Hory, ve vlastnictví obžalovaného Tomáše B., v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), nejprve obžalovaný Radek B. naplánoval a nechal provést stavební úpravy těchto budov, spočívající v rozdělení přízemní dlouhé haly příčkou a vestavěnou kanceláří na dvě poloviny, přičemž v levé části od vstupních vrat nechal zabudovat pod novou betonovou podlahu osm nádrží a pod podlahu v místnosti výměňkové stanice nechal zabudovat pod novou betonovou podlahu jednu nádrž, a následně do těchto vybudovaných podzemních nádrží obžalovaný Radek B. nechal navézt a ukrýt celkem **220.986 litrů mimobilančního lihu (etanolu)**, získaného ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. prostřednictvím tzv. fiktivních denurací, když přípravu tohoto lihu a jeho nakládku na kamiony provedl obžalovaný Rostislav H. dle pokynů obžalovaného Radka B. nebo pokynů obžalovaného Radka M. a přepravu tohoto lihu uskutečnil jako řidič obžalovaný Lubomír K., který v areálu na ulici Suderova v Ostravě – Mariánských Horách tento líh složil, přičemž všichni obžalovaní si byli vědomi skutečnosti, že se jedná o mimobilanční líh, který nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

3)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. společně s Václavem K., v blíže neurčené době od roku 2005 do roku 2006 v obci Stojčín, okr. Pelhřimov, na základě rozhodnutí obžalovaného Radka B. se podíleli na navezení mimobilančního lihu do areálu bývalé cihelny na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, v katastrálním území Stojčín, a to poté, co obžalovaný Lubomír K. uvedený areál vyhledal a dle předchozích požadavků obžalovaného Radka B. zakoupil za částku ve výši 2,8 miliónu Kč, kterou k tomuto účelu od něj obdržel, a nechal se formálně zapsat do evidence katastru nemovitostí jako jeho výlučný vlastník, načež pravidelně podepisoval kupní smlouvu, podle níž předmětný objekt prodával obžalovanému Tomáši B. za kupní cenu 4 milióny Kč, aby měl obžalovaný Radek B. uvedený objekt pod svou kontrolou, předmětný líh byl navážen konkrétně do uzavřeného prostoru bývalých sušících kójí a oddělené části – vyzděného meziprostoru výrobní haly bývalé panelárny, když tyto prostory za tím účelem stavebně připravil Václav K. a samotnou přepravu tohoto lihu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s Václavem K. nákladními vozidly s přívěsy poté, co jim obžalovaný Tomáš B. před první přepravou na místě předvedl a vysvětlil speciální způsob ukládání plastových nádrží do sušících kójí a následně při ostatních přepravách lihu zajišťoval osobně doprovod nákladního vozidla s lihem svým osobním motorovým vozidlem, přičemž naložené kamiony přebírali obžalovaný

Lubomír K. a Václav K. ve večerních hodinách většinou v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, ojediněle na základě pokynu obžalovaných Radka B. nebo Tomáše B. na jiných místech, a to čerpacích stanicích OMV u Jihlavy nebo Benziny u Devíti křížů, kde stály kamiony odstavené s klíči na předních kolech a uvnitř s fiktivními doklady na převoz zboží ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., do firemního skladu v okolí Vodňan, když kamiony vždy připravil a zajistil jejich naložení plastovými nádržemi a sudy s mimobalančním lihem obžalovaný Rostislav H. na základě pokynu obžalovaného Radka M., přičemž po zaplnění kójí a meziprostoru v hale panelárny ve Stojčíně zabezpečili obžalovaný Lubomír K. a Václav K. takto uskladněný líh na příkaz obžalovaného Radka B. velkým množstvím dřevěných europalet, které navezli ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., a naskládali je před vstupy do sušících kójí a zadržného meziprostoru haly panelárny,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v období od roku 2005 do 11.12.2012 v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) navezli a ukryvali v prostoru sušících kójí a haly panelárny 730 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů a 1382 kusů kovových sudů o objemu 200 litrů, obsahujících celkem **988.632 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

4)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M., Rostislav H. společně s Václavem K., v době od roku 2004 do 25.9.2012, ve Valašském Meziříčí, na ulici Kouty 34, v areálu družstva Agrocentrum v budově bez čísla popisného na parcele č. xxx a na parcele č. xxx v katastrálním území Valašské Meziříčí - město, poté, co uvedenou budovu zakoupil obžalovaný Tomáš B. dle požadavku obžalovaného Radka B., který v ní následně nechal provést stavební úpravy tak, že byla uprostřed rozdělena zděnými příčkami, čímž vznikl tajný meziprostor pro uskladnění mimobalančního lihu, přičemž za účelem zastření skutečného stavu věci uzavřel obžalovaný Tomáš B. s Václavem K. na tuto část haly fiktivní nájemní smlouvu s uvedeným datem jejího uzavření dne 14.3.2005, za což obdržel od obžalovaného Tomáše B. jednorázovou odměnu 20.000 Kč, načež následně

v blíže nezjištěném období let 2004 až 2005 nařídil obžalovaný Radek B. navést do uvedeného tajného meziprostoru mimobalanční líh pocházející ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., jehož samotnou přepravu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s Václavem K. nákladními vozidly bez přívěsu poté, co je před první přepravou s areálem a místem seznámil obžalovaný Tomáš

B., který jim rovněž předal klíče od haly a vysvětlil jim způsob a přesné místo ukládání plastových nádrží, přičemž doprovod nákladního vozidla s lihem zajišťovali obžalovaný Lubomír K. a Václav K. vzájemně střídavě svými osobními vozidly, když naložené kamiony přebírali v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, kde je na základě pokynu Radka M. nebo Radka B. připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jejich naložení plastovými nádržemi s mimobilančním lihem i s doklady k nákladu,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M., Rostislav H. v období od roku 2004 do 25.9.2012 v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), navezli a ukryvali v tajně zazděném meziprostoru této budovy celkem 566 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů, obsahujících celkem **532.601 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

5)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Václav D., Radek M. a Rostislav H. v blíže nezjištěné době od roku 2006 do 25.9.2012 v Olomouci – Holici čp. 161, v areálu bývalých sladoven na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, v katastrálním území Holice u Olomouce, poté, co obžalovaný Radek B. v roce 2006 vyjednal a zajistil zakoupení tohoto objektu, který nechal formálně zapsat do vlastnictví svého otce Vladimíra B., nar. xxx, trvale bytem xxx, a následně v jeho zadní části, v rozsáhlém prostoru bývalé mlatevny, nechal připravit oplocenou kóji, na kterou dle jeho pokynů Ing. Tomáš P., jako správce nemovitostí a oprávněný zástupce pronajímatele Vladimíra B., vyhotovil fiktivní nájemní smlouvu s neexistujícím nájemcem - podnikatelem označeným jako Pavel H., nar. xxx, bytem xxx s uvedeným datem jejího uzavření 1.8.2012, která nikdy nebyla zařazena do příslušné evidence mezi ostatní nájemní smlouvy k prostorám předmětného objektu, načež následně

v blíže nezjištěnou dobu od roku 2008 do 25.9.2012 došlo na základě příkazu obžalovaného Radka B. k navezení mimobilančního lihu do shora uvedeného připraveného prostoru v zadní části bývalé mlatevny, když samotnou přepravu tohoto lihu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem D. nákladními vozidly bez přívěsu poté, co obžalovanému Lubomíru K. před první přepravou obžalovaný Tomáš B. předal klíče od příjezdové brány a vstupu do sladovny, přičemž naložené kamiony přebírali v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. v obci Hrobice, kde je na základě pokynu obžalovaného Radka M. nebo

Radka B. vždy připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jejich naložení plastovými nádržemi s mimobilančním lihem,

přičemž dne 25.9.2012, kdy se o existenci skladovaného lihu ve výše uvedených prostorách dozvěděla Policie ČR a začala areál bývalých sladoven hlídat, rozhodl obžalovaný Radek B. o likvidaci uskladněného lihu tak, že se pod jeho řízením pokusili Václav K. a obžalovaní Václav D. a Lubomír K. skladovaný líh zdenaturovat chemickými prostředky (aceton, benzoát denatonia a modré azobarvivo) a u plastových nádrží, které se nepodařilo takto znehodnotit, otevřeli výpustné ventily nebo mechanicky poškodili jejich obaly, takže nejméně 15000 litrů lihu samovolně vyteklo na podlahu a do kanalizace,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Václav D., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2008 do 25.9.2012, v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), navezli a ukryvali pod plachtou v oploceném prostoru v zadní části bývalé mlatevny celkem 163 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů obsahujících celkem **114.126 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

6)

obžalovaní Radek B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2006 do 15.5.2013 v Háji u Duchcova na ulici Závodní, v objektu bývalé cihelny na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice, katastrální území Háj u Duchcova, ve vlastnictví společnosti ENERGOINVESTMENT, s.r.o., poté, co obžalovaný Radek B. jako jediný jednatel a společník této společnosti naplánoval a nechal provést stavební úpravy v budově bez čísla popisného na parcele č. xxx tohoto objektu, spočívající ve vybourání hlavní pece a sušiček, zapuštění nerezových nádrží do podsklepených prostor pod úroveň podlah, zasypání schodišť vedoucích do podsklepených prostor k nádržím a vybudování nové betonové podlahy, načež následně na základě jeho příkazu byl do těchto ukrytých podzemních nádrží navezen mimobilanční líh původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., jehož přepravu provedl nákladním vozidlem obžalovaný Lubomír K., který naložený kamion přebíral vždy v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, kde ho pravidelně na základě pokynu obžalovaného Radka M. nebo Radka B. připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jeho naložení plastovými nádržemi s mimobilančním lihem,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2006 do 15.5.2013 v úmyslu získat finanční

prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) navezli a ukryvali v šesti nádržích pod nově vytvořenou betonovou podlahou v podsklepených prostorách celkem **642.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

7)

obžalovaní Radek B., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2002 do 16.5.2013, v Hrobicích v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., využili existující vykachlíčkované jámy ve tvaru kvádrů umístěné v podlaze levé části budovy čp. 159, jejímž vlastníkem je společnost BIOTECH Hrobice, s.r.o. a nájemcem těchto prostor je společnost ENERGOINVESTMENT, s.r.o., přičemž v blíže nezjištěné době od roku 2002 do roku 2005 obžalovaný Radek B. naplánoval a nechal provést stavební úpravy této budovy, spočívající v uložení dvou kovových nádrží do zmíněné jámy, zhotovení nové elektroinstalace, umístění bezpečnostních lihových čidel a vybudování nové betonové podlahy, načež po provedení těchto stavebních prací

v době od roku 2005 do 16.5.2013 obžalovaný Radek B. sám či prostřednictvím obžalovaného Radka M. pravidelně úkoloval obžalovaného Rostislava H., aby vždy přes noc přečerpával do těchto ukrytých nádrží mimobilanční líh z připravených plastových nádrží o objemu 1000 litrů, který byl získán prostřednictvím tzv. fiktivních denaturací prováděných ve společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o.,

přičemž v uvedeném období tak obžalovaní Radek B., Radek M. a Rostislav H. v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) ukryvali ve dvou podzemních nádržích celkem cca **152.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili,

výše uvedeným jednáním pod body I./1-7 tak obžalovaní neoprávněně vyskladnili, přepravili, dosud nezjištěným subjektům prodali nebo ukryli nejméně **20.873.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného

lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž zkrátili spotřební daň z lihu a jejím neodvedením způsobili České republice zastoupené příslušným správcem daně škodu **v rozsahu nejméně 5.651.125.000 Kč,**

t e d y

obžalovaný Radek B.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7),

obžalovaný Tomáš B.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 3), 4), 5),

obžalovaný Václav D.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 5),

obžalovaný Rostislav H.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7),

obžalovaný Lubomír K.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6),

obžalovaný Radek M.

- účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny pod bodem I.,
- ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal uvedený čin ve velkém rozsahu a spáchal úmyslný trestný čin jako člen organizované zločinecké skupiny v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7),

přičemž všichni obžalovaní se shora uvedeného jednání dopustili úmyslným společným jednáním více osob,

t í m s p á c h a l i**obžalovaný Radek B.**

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Tomáš B.

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 3), 4), 5) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Václav D.

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 5) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Rostislav H.

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Lubomír K.

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Radek M.

- pod bodem I. zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

příčemž všichni obžalovaní se shora uvedených trestných činů dopustili jako spolupachatelé dle § 23 tr.zákoníku,

a odsuzují se

Obžalovaný Radek B.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 2 tr.zákoníku za tyto trestné činy a sbíhající se trestné činy nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr.zákoníku a podle § 279 odst. 3 písm. a) tr.zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20.4.2015, č.j. 31 T 41/2015-527, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2015, pod sp.zn. 6 To 156/2015,

k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 13 (třinácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr.zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20.4.2015, č.j. 31 T 41/2015-527, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2015, pod sp.zn. 6 To 156/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 66 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí celého majetku.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 10 (deseti) roků.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci, a to:

- samopalu tuzemské výroby „vzor 24“ nebo „vzor 26“ ráže 7.62x25 Tokarev, výrobního čísla S07399 s demontovanou pažbou,
- tlumiče hluku výstřelu
- opakovací brokovnice americké výroby zn. MAVERICK, ráže 12 mm, jejíž pouzdro závěru je označeno výrobním číslem 385331, hlaveň je opatřena číslem MV 59147B
- samonabíjecí pistole tuzemské výroby vzor ČZ, model 75, ráže 9 mm Luger, bez výrobního čísla či zkušebních značek
- 1129 ks nábojů
- táhlé výbušné nálože plastické trhaviny SEMTEX 1A k výbušnému odminovači „VO“ o hmotnosti 693,4 g

součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., xxx, které jsou zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území Stojčín;

- mince Rakousko-Uherska, Československa a Euro a dále československé bankovky dle protokolu o vydání věci ze dne 25. 8. 2014, kdy tyto dobrovolně vydal obžalovaný Lubomír K.

Obžalovaný Radek M.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 11 (jedenácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 10 (deseti) roků.

Podle § 101 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku se ukládá zabránění věci, a to 126.500 litrů 94% lihu zajištěného policejním orgánem při prohlídce areálu v Olomouci - Holici, Sladkovského 161/72, který se v současné době nachází v zařízení Ministerstva vnitra ČR, Generální ředitelství HZS ČR, Skladovací a opravárenské zařízení, se sídlem Drahanovice 277.

III. Podle § 259 odst. 1 tr.ř. se věc ve zrušené části týkající se obžalovaných Ivana K. a Ing. Tomáše P. vrací soudu prvního stupně.

IV. Podle § 256 tr.ř. se odvolání státního zástupce podaná ohledně obžalovaných Lubomíra K. a Rostislava H. z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 22.12.2015, č.j. 28 T 16/2013-8860, byli obžalovaní uznáni vinnými tím, že spáchali:

obžalovaný Radek B.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen trestní zákoník), spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,

- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Tomáš B.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 3), 4), 5) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Václav D.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 5) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Rostislav H.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Lubomír K.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Ivan K.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,

- v bodu I. 2) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Radek M.

- pod bodem I. zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku,
- v bodech I. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku a spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku,

obžalovaný Ing. Tomáš P.

pod bodem II. přečin nadržování podle § 366 odst. 1 tr.zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku.

Uvedených trestných činů se měli obžalovaní dopustit tím, že

I.

obžalovaní **Radek B., Tomáš B., Radek M., Rostislav H., Ivan K., Lubomír K., Václav D.** a Václav K., který zemřel 23.5.2014, nejméně v době od roku 2004 do 16.5.2013, ve Zlíně – Kostelci, Hrobicích, Ostravě, Stojčíně, Valašském Meziříčí, Olomouci, Háji u Duchcova a na dalších místech v České republice, ve společném záměru ke škodě českého státu soustavně krátit daňové povinnosti ve velkém rozsahu a získat pro sebe neoprávněný majetkový prospěch, navzájem spolupracovali tak, že na základě příkazů obžalovaného Radka B. a obžalovaného Tomáše B., obžalovaný Rostislav H. (skladník ve společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., podřízený obžalovanému Radku M.) ukrýval na dvoře areálu společnosti MORÁVIA- CHEM, s.r.o., v Hrobicích v plastových tisícilitrových nádržích a ve skrytých podzemních nádržích tohoto areálu, tedy mimo prostory daňového skladu, líh nakoupený společností MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v režimu podmíněného osvobození od daně a určený k provedení denaturace (tzn. znehodnocení denaturačními činidly za účelem následné výroby autokosmetiky a nemrznoucích směsí), u něhož tato denaturace ve skutečnosti provedena nebyla, načež tento líh nezatížený spotřební daní (dále i „mimobilanční líh“) pravidelně dle předchozích pokynů obžalovaných Radka B. nebo Radka M. nakládal na kamiony, které odváželi obžalovaní Lubomír K., Václav D. a Václav K. dle těchto pokynů buď přímo jednotlivým odběratelům, když za uvedené období takto odvezli k přímému prodeji celkové množství nejméně 21.148.000 litrů etanolu, anebo uvedený líh postupně odváželi a ukrývali do tajných skladů, a to v Ostravě na ulici Suderova v celkovém množství 220.986 litrů etanolu, ve Stojčíně v celkovém množství 988.632 litrů etanolu, ve Valašském Meziříčí v celkovém množství 532.601 litrů etanolu, v Olomouci – Holicích v celkovém množství 114.126 litrů etanolu, v Háji u Duchcova

v celkovém množství 642.000 litrů etanolu a v Hrobicích v celkovém množství 152.000 litrů etanolu, přičemž mezi obžalovanými byly nastaveny vztahy vzájemné podřízenosti a nadřízenosti se stanovenými funkčními kompetencemi a vymezenou délbou úkolů a činností, když konkrétní struktura, rozdělení úloh a vymezení činnosti jednotlivých osob v této organizované skupině uvedených obžalovaných bylo takové, že

- obžalovaný **Radek B.** zosnoval, organizoval a společně s obžalovaným **Tomášem B.** rozhodujícím způsobem řídili zejména z faktického sídla svých aktivit v Hotelu Lázně Kostelec v obci Zlín – Kostelec a také z dalších uváděných míst v České republice trestnou činnost ve zločinecké skupině jim podřízených obžalovaných Lubomíra K., Václava K., Václava D., Ivana K., Radka M. a prostřednictvím posledně jmenovaného také obžalovaného Rostislava H., přičemž obžalovaný Radek B. za pomoci obžalovaného Tomáše B. řídil činnost zločinecké skupiny po celou dobu tak, aby nebylo možné odhalit jejich skutečné aktivity v obchodování s lihem, kdy obžalovaní Tomáš B. a Radek B., vyjma činnosti jednatele a společníka ve společnosti ENERGOINVESTMENT s.r.o., IČ: 25568418, se sídlem Zlín – Kostelec 493 (dále jen ENERGOINVESTMENT, s.r.o.), nefigurovali de iure v žádné z obchodních společností zapojených do obchodování s lihem, de facto však obžalovaný Radek B. založil, vlastnil a prostřednictvím obžalovaného Radka M. řídil společnost MORÁVIA-CHEM, s.r.o., která byla pro aktivity zločinecké skupiny zdrojem mimobilančního lihu, dále ovládal společnost Likérka Drak, s.r.o., vyrábějící lihoviny a společnosti VERDANA, s.r.o., SLOVÁKIA-CHEM, s.r.o., a TOP DRINKS, s.r.o., distribuující lihoviny a společnost BIOTECH Hrobice, s.r.o., obžalovaný Tomáš B. prováděl dle jeho pokynů kontrolní činnost nad společnostmi Likérka Drak, s.r.o., a byl iniciátorem vzniku Sdružení výrobců lihovin, jehož členy se staly zejména likérky odebírající k výrobě mimobilančního líhu od zločinecké skupiny řízené obžalovanými Radkem B. a Tomášem B., přičemž rozhodující slovo v takto vytvořené zločinecké skupině měl vždy obžalovaný Radek B. a v jeho nepřítomnosti obžalovaný Tomáš B., který dále prováděl pravidelnou kontrolu a vyúčtování činnosti jednotlivých podřízených osob, v důsledku čehož měl o činnosti celé skupiny detailní přehled a o této nezákonné činnosti vedl vlastní účetní evidenci, když osoby uvedené jako statutární zástupci shora vyjmenovaných společností byly buď jen formálními zástupci, nebo osoby podřízené obžalovaným Radkovi B. a Tomáši B. v jimi řízené zločinecké skupině,

- obžalovaný **Radek M.** z pozice jednatele společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., kdy tuto funkci vykonával ale pouze formálně a fakticky byl prostředníkem k realizaci příkazů obžalovaného Radka B. spočívajících v neoprávněném vyjmutí lihu z daňového skladu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v Hrobicích, prostřednictvím fiktivně prováděných denaturací, ukrytí tohoto mimobilančního lihu na dvoře areálu či jeho přečerpání do nádrží v podzemí a následně ve vypravení tohoto mimobilančního lihu ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. k jeho odběratelům nebo do tajných skladů v Ostravě na ulici Suderova, Stojčíně, Valašském Meziříčí, Olomouci – Holici a Háji u Duchcova, přičemž měl provádět kontrolu okolí areálu při výjezdech s lihem,

případně i doprovody jednotlivých přeprav za účelem zmaření provedení případné kontroly orgány celní správy (tzv. „konvojování“), když za tímto účelem řídil činnost přinejmenším obžalovaného Rostislava H., současně pak ze své pozice formálního jednatele společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., podepisoval fiktivní účetní doklady o prodeji nemrznoucích směsí a dalších výrobků společnosti, které sloužily k zakrytí vzniku mimobilančního lihu a neprovedených denaturací,

- obžalovaný **Ivan K.** z pozice správce nemovitostí v Ostravě na ulici Suderova byl prostředníkem k faktické realizaci příkazů obžalovaného Radka B. spočívajících ve správě a hlídání těchto prostor a přebírání a dohled nad uskladněním naváženého mimobilančního lihu,

- obžalovaní **Lubomír K., Václav D.** a s nimi Václav K. na pozici řidičů nákladních vozidel a obžalovaný **Rostislav H.** na pozici skladníka, byli faktickými vykonavateli příkazů a pokynů obžalovaných Radka B. a Tomáše B., předávaných buď přímo, nebo prostřednictvím obžalovaných Radka M. a Ivana K., přičemž obžalovaný **Lubomír K.** byl dále pověřen vyhledáváním a přípravou tajných úložišť mimobilančního lihu a kontrolou nad obžalovaným Václavem D., který se na činnosti této skupiny podílel v období od roku 2007 nejprve na pozici řidiče osobního motorového vozidla provádějícího doprovod uskutečňovaných nákladních přeprav lihu a od 12.1.2009 také jako řidič těchto nákladních vozidel,

přičemž obžalovaní z důvodu konspirace a zamezení možnosti odposlechu či sledování této nelegální dispozice s mimobilančním lihem používali speciálně upravené telefonní přístroje, při transportech lihu prováděli tzv. „konvojování“, kdy doprovázeli přepravní nákladní vozidla po celé trase svými osobními motorovými vozidly, aby zamezili případné kontrole těchto vozidel orgány celní správy, a při skladování lihu pak užívali důmyslných skrýší a maskování buď v odlehlých areálech v zaskládaných nebo zazděných prostorách, nebo v podzemních nádržích,

přičemž vědomi si zaměření a cílů této organizované zločinecké skupiny se v rámci těchto aktivit dopustili zejména následujících konkrétních jednání:

1)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Radek M., Rostislav H., Lubomír K. a Václav D. v době od roku 2004 do 16.5.2013, kdy společnost MORÁVIA-CHEM, s.r.o., získala oprávnění k provozování daňového skladu a denaturování odebíraného lihu ve svém sídle v Hrobicích, v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) na základě pokynů obžalovaného Radka B., který uvedenou činnost organizoval a řídil, obžalovaný Radek M. v součinnosti s obžalovaným Rostislavem H. nechávali část lihu zakoupeného od výrobců v režimu podmíněného osvobození od daně stočit do denaturačních nádrží umístěných v daňovém skladu areálu společnosti MORÁVIA-CHEM s.r.o. pro potřeby pozdějších denaturací a zbývající část tohoto lihu přečerpali

do plastových nádrží o objemu 1000 litrů, které dočasně ukryli mimo daňový sklad za plastové nádrže naplněné vodou v prostoru za gumovými hangáry tohoto areálu, načež pravidelně vždy po provedení tzv. fiktivní denaturace lihu (tedy denaturace, v jejímž průběhu ve skutečnosti nedošlo k znehodnocení lihu denaturačními prostředky, ale k opětovnému znehodnocení již zdenaturovaného lihu, a která sloužila k zakrytí vzniku tohoto mimobilančního lihu, z něhož nebyla přiznána a odvedena spotřební daň), ve večerních hodinách, kdy byl v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., minimální pohyb, obžalovaný Rostislav H. na základě pokynů obžalovaného Radka M., případně příkazů přímo od obžalovaného Radka B. společně s manipulačním dělníkem společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., Tomášem J. převezl tyto plastové nádrže s mimobilančním lihem do skladu umístěného v levé části betonové budovy čp. 159, která je ve vlastnictví společnosti BIOTECH Hrobice, s.r.o., kde obžalovaný Rostislav H. přes noc sám provedl přečerpání tohoto lihu z plastových nádrží do kovových nádrží ukrytých pod podlahou a druhý den pak nechal prázdné plastové nádrže vyvézt manipulačním dělníkem Tomášem J. ven ze skladu,

v uvedeném období přítom obžalovaný Radek B. úkoloval a řídil činnost obžalovaného Lubomíra K. tím způsobem, že jmenovaný objížděl stávající zákazníky společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., a vyhledával nové zákazníky, kterým nabízel mimo dodávek zdaněného lihu také dodávky mimobilančního lihu nezdaněného spotřební daní za nižší ceny (podle odebíraného množství v rozpětí 69 až 86 Kč za litr, tedy za ceny nižší než je samotná sazba spotřební daně z lihu), o této činnosti zpracovával podrobná hlášení a tabulky, které předkládal ke kontrole obžalovanému Tomáši B., a v případě pozitivní reakce na nabídku nezdaněného lihu o takovém zájemci informoval obžalovaného Radka B. nebo obžalovaného Tomáše B., kteří si sami dohodli s tímto zájemcem přesnou cenu a způsob dodání mimobilančního lihu, načež na základě pokynu obžalovaných Radka B. či Tomáše B. obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem D. provedli přepravu tohoto lihu ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., na určené místo nákladním vozidlem, když přípravu tohoto vozidla a nakládku lihu provedl obžalovaný Rostislav H. na základě pokynů obžalovaného Radka M., který kontroloval okolí areálu před výjezdem kamionu s lihem a v některých případech i doprovázel jednotlivé přepravy tohoto lihu, které pravidelně uskutečňovali obžalovaní Lubomír K. a Václav D., z nichž jeden toto nákladní vozidlo řídil a druhý prováděl jeho doprovod v osobním motorovém vozidle z důvodu zamezení případné kontroly prováděné orgány celní správy, když nákladní vozidlo s lihem následně odstavili na určeném místě a počkali na vzdálenějším místě po určenou dobu než dohodnutý odběratel provede vyložení lihu, přičemž v některých případech po převzetí prázdného nákladního vozidla převzali i peníze, které se nacházely v jeho kabině a ty pak předali obžalovaným Radku B. nebo Tomáši B.,

výše uvedeným jednáním tak obžalovaní neoprávněně vyskladnili, přepravili a dosud nezjištěným subjektům prodali nejméně **21.148.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní,

a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem daně neodvedením spotřební daně z lihu **zkrácena spotřební daň v rozsahu nejméně 5.651.125.000 Kč,**

2)

obžalovaní Radek B., Ivan K., Radek M., Rostislav H. a Lubomír K., v době od roku 2004 do 15.5.2013, v Ostravě – Mariánských Horách na ulici Suderova, v budově čp. 2077 na parcele č. xxx a v budově bez čísla popisného na parcele č. xxx, zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava, v katastrálním území Mariánské Hory, ve vlastnictví obžalovaného Tomáše B., v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), nejprve obžalovaný Radek B. naplánoval a nechal provést stavební úpravy těchto budov, spočívající v rozdělení přízemní dlouhé haly příčkou a vestavěnou kanceláří na dvě poloviny, přičemž v levé části od vstupních vrat nechal zabudovat pod novou betonovou podlahu osm nádrží a pod podlahu v místnosti výměňkové stanice nechal zabudovat pod novou betonovou podlahu jednu nádrž, kdy popsané úpravy řídil prostřednictvím obžalovaného Ivana K., který na uvedeném místě vykonával správce objektu a na tyto stavební práce dohlížel, a následně do těchto vybudovaných podzemních nádrží obžalovaný Radek B. nechal navézt a ukryt celkem **220.986 litrů mimobilančního lihu (etanolu)**, získaného ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. prostřednictvím tzv. fiktivních denaturací, když přípravu tohoto lihu a jeho nakládku na kamiony provedl obžalovaný Rostislav H. dle pokynů obžalovaného Radka B. nebo pokynů obžalovaného Radka M. a přepravu tohoto lihu uskutečnil jako řidič obžalovaný Lubomír K., který v areálu na ulici Suderova v Ostravě – Mariánských Horách tento líh složil a předal obžalovanému Ivanu K., jenž zajistil jeho ukrytí do podzemních nádrží, přičemž všichni obžalovaní si byli vědomi skutečnosti, že se jedná o mimobilanční líh, který nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 60.474.150 Kč,**

3)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. společně s Václavem K., v blíže neurčené době od roku 2005 do roku 2006 v obci Stojčín, okr. Pelhřimov, na základě rozhodnutí obžalovaného Radka B. se podíleli na navezení mimobilančního lihu do v areálu bývalé cihelny na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u

Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, v katastrálním území Stojčín, a to poté, co obžalovaný Lubomír K. uvedený areál vyhledal a dle předchozích požadavků obžalovaného Radka B. zakoupil za částku ve výši 2,8 miliónu Kč, kterou k tomuto účelu od něj obdržel, a nechal se formálně zapsat do evidence katastru nemovitostí jako jeho výlučný vlastník, načež pravidelně podepisoval kupní smlouvu, podle níž předmětný objekt prodával obžalovanému Tomáši B. za kupní cenu 4 milióny Kč, aby měl obžalovaný Radek B. uvedený objekt pod svou kontrolou, konkrétně do uzavřeného prostoru bývalých sušících kójí a oddělené části – vyzděného meziprostoru výrobní haly bývalé panelárny, když tyto prostory za tím účelem stavebně připravil obžalovaný Václav K. a samotnou přepravu tohoto lihu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem K. nákladními vozidly s přívěsy poté, co jim obžalovaný Tomáš B. před první přepravou na místě předvedl a vysvětlil speciální způsob ukládání plastových nádrží do sušících kójí a následně při ostatních přepravách lihu zajišťoval osobně doprovod nákladního vozidla s lihem svým osobním motorovým vozidlem, přičemž naložené kamiony přebírali obžalovaní Lubomír K. a Václav K. ve večerních hodinách většinou v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, ojediněle na základě pokynu obžalovaných Radka B. nebo Tomáše B. na jiných místech, a to čerpacích stanicích OMV u Jihlavy nebo Benziny u Devíti křížů, kde stály kamiony odstavené s klíči na předních kolech a uvnitř s fiktivními doklady na převoz zboží ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., do firemního skladu v okolí Vodňan, když kamiony vždy připravil a zajistil jejich naložení plastovými nádržemi a sudy s mimobilančním lihem obžalovaný Rostislav H. na základě pokynu obžalovaného Radka M., přičemž po zaplnění kójí a meziprostoru v hale panelárny ve Stojčíně zabezpečili obžalovaní Lubomír K. a Václav K. takto uskladněný lih na příkaz obžalovaného Radka B. velkým množstvím dřevěných europalet, které navezli ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., a naskládali je před vstupy do sušících kójí a zadržného meziprostoru haly panelárny,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v období od roku 2005 do 11.12.2012 v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) navezli a ukrývali v prostoru sušících kójí a haly panelárny 730 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů a 1382 kusů kovových sudů o objemu 200 litrů, obsahujících celkem **988.632 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e/ zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 281.760.120 Kč**,

4)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M., Rostislav H. společně s Václavem K., v době od roku 2004 do 25.9.2012, ve Valašském Meziříčí, na ulici Kouty 34, v areálu družstva Agrocentrum v budově bez čísla popisného na parcele č. xxx a na parcele č. xxx v katastrálním území Valašské Meziříčí - město, poté, co uvedenou budovu zakoupil obžalovaný Tomáš B. dle požadavku obžalovaného Radka B., který v ní následně nechal provést stavební úpravy tak, že byla uprostřed rozdělena zděnými příčkami, čímž vznikl tajný meziprostor pro uskladnění mimobilančního lihu, přičemž za účelem zastření skutečného stavu věci uzavřel obžalovaný Tomáš B. s Václavem K. na tuto část haly fiktivní nájemní smlouvu s uvedeným datem jejího uzavření dne 14.3.2005, za což obdržel od obžalovaného Tomáše B. jednorázovou odměnu 20.000 Kč, načež následně

v blíže nezjištěném období let 2004 až 2005 nařídil obžalovaný Radek B. navést do uvedeného tajného meziprostoru mimobilanční líh pocházející ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., jehož samotnou přepravu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem K. nákladními vozidly bez přívěsu poté, co je před první přepravou s areálem a místem seznámil obžalovaný Tomáš B., který jim rovněž předal klíče od haly a vysvětlil jim způsob a přesné místo ukládání plastových nádrží, přičemž doprovod nákladního vozidla s lihem zajišťovali obžalovaní Lubomír K. a Václav K. vzájemně střídavě svými osobními vozidly, když naložené kamiony přebírali v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, kde je na základě pokynu Radka M. nebo Radka B. připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jejich naložení plastovými nádržemi s mimobilančním lihem i s doklady k nákladu,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Radek M., Rostislav H. v období od roku 2004 do 25.9.2012 v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), navezli a ukrývali v tajně zazděném meziprostoru této budovy celkem 566 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů, obsahujících celkem **532.601 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 151.791.285 Kč,**

5)

obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Václav D., Radek M. a Rostislav H. v blíže nezjištěné době od roku 2006 do 25.9.2012 v Olomouci – Holicí čp. 161, v areálu bývalých sladoven na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální

pracoviště Olomouc, v katastrálním území Holice u Olomouce, poté, co obžalovaný Radek B. v roce 2006 vyjednal a zajistil zakoupení tohoto objektu, který nechal formálně zapsat do vlastnictví svého otce Vladimíra B., nar. xxx, trvale bytem xxx, a následně v jeho zadní části, v rozsáhlém prostoru bývalé mlatevny, nechal připravit oplocenou kóji, na kterou dle jeho pokynů Ing. Tomáš P., jako správce nemovitostí a oprávněný zástupce pronajímatele Vladimíra B., vyhotovil fiktivní nájemní smlouvu s neexistujícím nájemcem - podnikatelem označeným jako Pavel H., nar. xxx, bytem xxx s uvedeným datem jejího uzavření 1.8.2012, která nikdy nebyla zařazena do příslušné evidence mezi ostatní nájemní smlouvy k prostorám předmětného objektu, načež následně

v blíže nezjištěnou dobu od roku 2008 do 25.9.2012 došlo na základě příkazu obžalovaného Radka B. k navezení mimobilančního lihu do shora uvedeného připraveného prostoru v zadní části bývalé mlatevny, když samotnou přepravu tohoto lihu provedli obžalovaný Lubomír K. společně s obžalovaným Václavem D. nákladními vozidly bez přívěsu poté, co obžalovanému Lubomíru K. před první přepravou obžalovaný Tomáš B. předal klíče od příjezdové brány a vstupu do sladovny, přičemž naložené kamiony přebírali v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. v obci Hrobice, kde je na základě pokynu obžalovaného Radka M. nebo Radka B. vždy připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jejich naložení plastovými nádržemi s mimobilančním lihem,

přičemž dne 25.9.2012, kdy se o existenci skladovaného lihu ve výše uvedených prostorách dozvěděla Policie ČR a začala areál bývalých sladoven hlídat, rozhodl obžalovaný Radek B. o likvidaci uskladněného lihu tak, že se pod jeho řízením pokusili obžalovaní Václav K., Václav D., Lubomír K. skladovaný líh zdenaturovat chemickými prostředky (aceton, benzoát denatonia a modré azobarvivo) a u plastových nádrží, které se nepodařilo takto znehodnotit, otevřeli výpustné ventily nebo mechanicky poškodili jejich obaly, takže nejméně 15000 litrů lihu samovolně vyteklo na podlahu a do kanalizace,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Tomáš B., Lubomír K., Václav D., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2008 do 25.9.2012, v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), navezli a ukrývali pod plachtou v oploceném prostoru v zadní části bývalé mlatevny celkem 163 kusů plastových nádrží o objemu 1000 litrů obsahujících celkem **114.126 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 32.525.910 Kč**,

6)

obžalovaní Radek B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2006 do 15.5.2013 v Háji u Duchcova na ulici Závodní, v objektu bývalé cihelny na pozemcích zapsaných na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice, katastrální území Háj u Duchcova, ve vlastnictví společnosti ENERGOINVESTMENT, s.r.o., poté, co obžalovaný Radek B. jako jediný jednatel a společník této společnosti naplánoval a nechal provést stavební úpravy v budově bez čísla popisného na parcele č. xxx tohoto objektu, spočívající ve vybourání hlavní pece a sušiček, zapuštění nerezových nádrží do podsklepených prostor pod úroveň podlah, zasypaní schodišť vedoucích do podsklepených prostor k nádržím a vybudování nové betonové podlahy, načež následně na základě jeho příkazu byl do těchto ukrytých podzemních nádrží navezen mimobalanční líh původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., jehož přepravu provedl nákladním vozidlem obžalovaný Lubomír K., který naložený kamion přebíral vždy v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., v obci Hrobice, kde ho pravidelně na základě pokynu obžalovaného Radka M. nebo Radka B. připravil obžalovaný Rostislav H., který zajistil jeho naložení plastovými nádržemi s mimobalančním lihem,

uvedeným způsobem tak obžalovaní Radek B., Lubomír K., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2006 do 15.5.2013 v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) navezli a ukrývali v šesti nádržích pod nově vytvořenou betonovou podlahou v podsklepených prostorách celkem **642.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé a dopravci plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla České republice zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 170.867.475 Kč**,

7)

obžalovaní Radek B., Radek M. a Rostislav H. v době od roku 2002 do 16.5.2013, v Hrobicích v areálu společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., využili existující vykachlíčkované jámy ve tvaru kvádrů umístěné v podlaze levé části budovy čp. 159, jejímž vlastníkem je společnost BIOTECH Hrobice, s.r.o. a nájemcem těchto prostor je společnost ENERGOINVESTMENT, s.r.o., přičemž v blíže nezjištěné době od roku 2002 do roku 2005 obžalovaný Radek B. naplánoval a nechal provést stavební úpravy této budovy, spočívající v uložení dvou kovových nádrží do zmíněné jámy, zhotovení nové elektroinstalace, umístění bezpečnostních lihových čidel a vybudování nové betonové podlahy, načež po provedení těchto stavebních prací

v době od roku 2005 do 16.5.2013 obžalovaný Radek B. sám či prostřednictvím obžalovaného Radka M. pravidelně úkoloval obžalovaného Rostislava

H., aby vždy přes noc přečerpával do těchto ukrytých nádrží mimobílanční líh z připravených plastových nádrží o objemu 1000 litrů, který byl získán prostřednictvím tzv. fiktivních denaturací prováděných ve společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o.,

přičemž v uvedeném období tak obžalovaní Radek B., Radek M. a Rostislav H. v úmyslu získat finanční prospěch zatajením a neodvedením daně z lihu (§ 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních) ukrývali ve dvou podzemních nádržích celkem cca **152.000 litrů etanolu**, původem ze společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., o němž věděli, že nebyl zdaněn spotřební daní, a přestože byli jako skuteční skladovatelé plátcí spotřební daně (§ 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), zatajili před správcem spotřební daně vznik daňové povinnosti (§ 9 odst. 3 písm. e) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních), spotřební daň ze shora uvedeného lihu nepřiznali a nezaplatili, čímž byla **České republice** zastoupené příslušným správcem spotřební daně **zkrácena spotřební daň v rozsahu 42.392.610 Kč**,

přičemž v důsledku výše popsaného jednání obžalovaných byla České republice celkově zkrácena spotřební daň z lihu v rozsahu 6.390.936.550 Kč,

II. obžalovaný Ing. Tomáš P.

v noci z 25.9.2012 na 26.9.2012 se spolu s dalšími osobami, které řídil obžalovaný Radek B., v Olomouci - Holici, ulice Holická 161/72, zúčastnil pokusu z části líh likvidovat jeho vypouštěním na podlahu a do kanalizace a z části jej denaturovat (acetone, benzoátem denatonia a modrým azobarvivem), přičemž popisovaným jednáním pomáhal obžalovanému Radku B. k zatajení trestné činnosti popsané pod bodem 5) výroku tohoto rozsudku v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání a trestu, přičemž tohoto jednání se dopustil za situace, kdy musel být nejméně srozuměn s tím, že takto pomáhá organizované zločinecké skupině.

Za to byli odsouzeni:

Obžalovaný Radek B.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 2 tr.zákoníku za tyto trestné činy a sbíhající se trestný čin nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 2 tr.zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 22. 4.2014, čj. 7 T 162/2013-290, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třinácti let nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku zařazen pro výkon tohoto trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne ze dne 22.4.2014, čj. 7 T 162/2013-290, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 66 odst. 1 tr.zákoníku byl obžalovanému Radkovi B. uložen trest propadnutí majetku, a to:

- osobní motorové vozidlo tovární zn. MERCEDES SL 500, RZ: xxx, barva: černá metalíza, rok výroby: 2003, identifikační číslo vozidla (VIN): WDB2304751F059035,
- finanční částka 32.448 Kč na účtu č. 6015-4123761/0710 vedeném u České národní banky, soudní úschova zúčtovaná pod účetní doklad 6015/105/2015 a položku rejstříku 758/9/2015, v.s.: 7580000915,
- finanční částka 59.024 Kč na účtu č. 6015-4123761/0710 vedeném u České národní banky, soudní úschova zúčtovaná pod účetní doklad 6015/105/2015 a položku rejstříku 758/8/2015, v.s.: 7580000815,
- směnka na částku 7.807.183 Kč vystavena 27.6.2011 bez protestu, splatnost není uvedena, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 8.064.797 Kč vystavena 27.6.2011 bez protestu, splatnost není uvedena, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 19.749.897 Kč vystavena ve Zlíně 1.9.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2013, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 5.774.680 Kč vystavena ve Zlíně 2.11.2009 bez protestu, splatnost směnky 2.11.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 4.325.800 Kč vystavena ve Zlíně 2.11.2009 bez protestu, splatnost směnky 2.5.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 4.491.400 Kč vystavena ve Zlíně 2.8.2010 bez protestu, splatnost směnky 2.8.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 14.148.615 Kč vystavena ve Zlíně 10.1.2011 bez protestu, splatnost směnky 28.2.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce A. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 500.000 Kč vystavena ve Zlíně 23.2.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce B. Pavel, r.č. xxx,
- směnka na částku 300.000 Kč vystavena ve Zlíně 23.2.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce B. Pavel, r.č. xxx,

- směnka na částku 316.000 Kč vystavena ve Zlíně 25.7.2012 bez protestu, splatnost směnky 25.7.2014, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Marek, r.č. xxx,
- směnka na částku 782.500 Kč vystavena ve Zlíně 2.3.2010 bez protestu, splatnost směnky 2.3.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Marek, r.č. xxx,
- směnka na částku 650.000 Kč vystavena ve Zlíně 23.2.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce ručitel K. Olgy: M. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 55.000 Kč vystavena ve Zlíně 27.8.2010 bez protestu, splatnost směnky 27.9.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce F. (roz. M. Kateřina, r.č. xxx,
- směnka na částku 3.139.500 Kč vystavena ve Zlíně 27.8.2012 bez protestu, splatnost směnky 1.8.2014, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 1.216.200 Kč vystavena ve Zlíně 27.8.2012 bez protestu, splatnost směnky 1.8.2014, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 2.918.000 Kč vystavena ve Zlíně 10.5.2011 bez protestu, splatnost směnky 1.11.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 2.500.000 Kč vystavena ve Zlíně 10.5.2011 bez protestu, splatnost směnky 1.7.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 742.508 Kč vystavena ve Zlíně 27.10.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.5.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 907.217 Kč vystavena ve Zlíně 26.10.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.5.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 848.340 Kč vystavena ve Zlíně 1.10.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 911.760 Kč vystavena ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 899.000 Kč vystavena ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 899.000 Kč vystavena ve Zlíně 14.9.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,

- směnka na částku 590.000 Kč vystaveno ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 590.000 Kč vystaveno ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.11.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 590.000 Kč vystaveno ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 783.500 Kč vystavena ve Zlíně 14.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce M. Radek, r.č. xxx,
- směnka na částku 576.000 Kč vystavená ve Zlíně 18.1.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 508.000 Kč vystavena ve Zlíně 16.11.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.7.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 100.000 Kč vystavena ve Zlíně 24.4.2012 bez protestu, splatnost směnky 24.4.2013, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Tomáš, r.č. xxx,
- směnka na částku 317.000 Kč vystavena ve Zlíně 2.3.2010 bez protestu, splatnost směnky 7.4.2011, na částku 2.127.000 Kč vystavena ve Zlíně 2.3.2010 bez protestu, splatnost směnky 7.4.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Stanislav, r.č. xxx,
- směnka na částku 590.000 Kč vystavena ve Zlíně 5.9.2012 bez protestu, splatnost směnky 5.9.2013, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Kamil, r.č. xxx,
- směnka na částku 1.180.000 Kč vystavena ve Zlíně 20.12.2010 bez protestu, splatnost směnky 20.12.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce P. Kamil, r.č. xxx,
- směnka na částku 192.000 Kč vystavena ve Zlíně 22.2.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2011, na částku 592.000 Kč vystavena ve Zlíně 22.2.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce R. Milan, r.č. xxx,
- směnka na částku 1.440.000 Kč vystavena ve Zlíně 16.3.2010 bez protestu, splatnost směnky 16.3.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce R. Daniel, r.č. xxx,

- směnka na částku 272.000 Kč vystavena ve Zlíně 11.8.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce R. Marian, r.č. xxx,
- směnka na částku 185.154,63 EUR vystavena ve Zlíně 27.10.2010 bez protestu, splatnost směnky 31.12.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce S. Vladimír, r.č. xxx,
- směnka na částku 200.000 Kč vystavena ve Zlíně 20.4.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Ú. Tomáš, r.č. xxx,
- směnka na částku 2.088.600 Kč směnka č. 3 vystavena ve Zlíně 15.11.2011, splatnost směnky 1.1.2014, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce V. Libor, r.č. xxx,
- směnka na částku 1.793.400 Kč směnka č. 2 vystavena ve Zlíně 13.9.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.10.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce V. Libor, r.č. xxx,
- směnka na částku 1.147.000 Kč směnka č. 1 vystavena ve Zlíně 3.8.2010 bez protestu, splatnost směnky 1.8.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce V. Libor, r.č. xxx,
- bianco směnka vystavena ve Zlíně 20.12.2010 bez protestu, splatnost není uvedena, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Z. Petr, r.č. xxx,
- směnka na částku 2.000.000 Kč vystavena ve Zlíně 1.6.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2010, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Z. Petr, r.č. xxx,
- směnka na částku 186.500 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.12.2006, na částku 193.000 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2007, na částku 199.500 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.6.2007, na částku 206.100 Kč vystavena ve Zlíně 1.9.2007 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2007, na částku 186.500 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.12.2007, na částku 193.000 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2008, na částku 199.500 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.6.2008, na částku 206.100 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.9.2008, na částku 127.100 Kč vystavena ve Zlíně 19.9.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.12.2008, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce G. Zdeněk, r.č. xxx + G. Lenka, r.č. xxx,
- směnka na částku 7.600.000 Kč vystavena ve Zlíně 12.4.2005 bez protestu, splatnost směnky 12.4.2008, na částku 17.050.552 Kč vystavena ve Zlíně 8.3.2011

bez protestu, splatnost není uvedena, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Ch. Miroslav, r.č. xxx,

- směnka na částku 21.773.168 Kč vystavená ve Zlíně 27.6.2011 bez protestu, bez data splatnosti; původní směnka zní na 11.373.000 Kč splatná 1.8.2008, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Ch. Miroslav, r.č. xxx,

- směnka na částku 10.692.000 Kč vystavena ve Zlíně 1.7.2006 bez protestu, splatnost směnky 1.7.2011, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Ch. Miroslav, r.č. xxx,

- směnka na částku 246.400 Kč vystavena 1.6.2008 bez protestu, splatnost směnky 1.6.2012, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce Š. Milan, r.č. xxx,

- směnka na částku 3.435.000 Kč vystavena ve Zlíně 10.2.2009 bez protestu, splatnost není uvedena, věřitel B. Radek, r.č. xxx, výstavce B. D., r.č. xxx a Ing. B. Karel, r.č. xxx.

Obžalovaný Tomáš B.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku, § 58 odst. 4 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 66 odst. 1 tr.zákoníku byl obžalovanému Tomáši B. uložen trest propadnutí majetku, a to:

- finanční částka ve výši 1.000.000 Kč, která byla nalezena ve velkém trezoru v kanceláři obžalovaného Tomáše B. v prostorách Hotelu Lázně Kostelec, na adrese Zlín, Kostelec č.p. 493, uložená na korunovém účtu vedeném u České národní banky, č. 6015-5504881/0710;

- finanční částka ve výši 600.000 Kč, kterou vydal obžalovaný Tomáš B. dle protokolu o vydání věci ze dne 7. 1. 2013 policejnímu orgánu, přičemž tyto finanční prostředky byly zaslány na účet Správy logistického zabezpečení Policejního prezidia, Zúčtovací oddělení, Praha 5;

- směnka na částku 2.280.900 Kč vystavena ve Zlíně 23.2.2009 bez protestu, splatnost směnky 1.1.2010, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce K. Olga, r.č. xxx,

- směnka na částku 66.388 EUR vystavena ve Zlíně 28.5.2009 bez protestu, splatnost směnky 28.5.2010, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce V. Andrej, r.č. xxx,

- směnka na částku 10.000.000 Kč vystavena ve Zlíně 15.12.2005 bez protestu, splatnost směnky 1.3.2006, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx,

výstavce TOP DRINKS, s.r.o., IČ: 3634699, Půchov, ul. 1. mája 834/29, SK,

- směnka na částku 30.000.000 Kč vystavena ve Zlíně 21.6.2006 bez protestu, splatnost směny 1.9.2006, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce TOP DRINKS, s.r.o.; zastoupená Petr Z., r.č. xxx,
- směnka na částku 100.000 Kč vystavena ve Zlíně 14.5.2012 bez protestu, splatnost směny 14.5.2013, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce P. Miroslav, r.č. xxx,
- směnka na částku 704.916 Kč směnka č. 3 vystavena ve Zlíně 25.4.2001, splatnost směny 15.2.2002, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce K. Martin, r.č. xxx,
- směnka na částku 657.922 Kč směnka č. 2 vystavena ve Zlíně 25.4.2001, splatnost směny 15.10.2001, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce K. Martin, r.č. xxx,
- směnka na částku 614.745 Kč směnka č. 1 vystavena ve Zlíně 25.4.2001, splatnost směny 25.6.2001, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce K. Martin, r.č. xxx,
- směnka na částku 13.750 Kč vystavena 17.9.2007 bez protestu, splatnost směny 20.9.2008, věřitel B. Tomáš, r.č. xxx, výstavce M. (roz. Š.) Kateřina, r.č. xxx.
- budova čp. 2077 na parcele č. xxx a budova bez čísla popisného na parcele č. xxx, které jsou zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava, na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území Mariánské Hory.

Obžalovaný Václav D.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 let a 2 měsíce, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Rostislav H.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku, § 58 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Lubomír K.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 let a 2 měsíce, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Podle § 66 odst. 1 tr.zákoníku byl obžalovanému Lubomíru K. uložen trest propadnutí majetku, a to:

- pozemek parc. č. st. xxx, st. xxx, jejichž součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, st. xxx, jejichž součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., st. xxx, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., xxx, které jsou zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov, na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území Stojčín;

- mince Rakousko-Uherska, Československa a Euro a dále československé bankovky dle protokolu o vydání věci ze dne 25. 8. 2014, kdy tyto dobrovolně vydal obžalovaný Lubomír K.

Obžalovaný Ivan K.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 let a 2 měsíce, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku zařazen tohoto trestu do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Radek M.

Podle § 240 odst. 3 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku a za užití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Obžalovaný Ing. Tomáš P.

Podle § 366 odst. 1 tr.zákoníku za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podle §§ 84, 85 odst. 1 tr.zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odklouben na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu.

Podle § 101 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku bylo uloženo zabránění věci, a to 126.500 litrů 94% lihu zajištěného policejním orgánem při prohlídce areálu v Olomouci - Holici, Sladkovského 161/72, který se v současné době nachází v zařízení Ministerstva vnitra ČR, Generální ředitelství HZS ČR, Skladovací a opravárenské zařízení, se sídlem Drahanovice 277.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce a obžalovaní Radek B., Václav D., Rostislav H., Ivan K., Radek M., Lubomír K. a Ing. Tomáš P.

Státní zástupce směřoval svůj opravný prostředek proti výrokům o trestu v neprospěch obžalovaných Radka B., Tomáše B., Rostislava H. a Radka M., z části pak ve prospěch a z části v neprospěch obžalovaného Lubomíra K. V neprospěch směřoval své odvolání proti výrokům o vině i trestu, pokud jde o obžalovaného Ing. Tomáše P. Dle státního zástupce dospěl nalézací soud v zásadě ke správně zjištěnému a spolehlivě prokázanému

skutkovému ději, který se tak shoduje s výsledky přípravného řízení. S výjimkou obžaloby pod bodem A/ byly v ostatních bodech všichni obžalovaní uznáni vinnými z žalovaného jednání, které bylo v souladu s podanými obžalobami kvalifikováno podle § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku a § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku. Pokud jde o uložené tresty, byl obžalovanému Radku B. uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 13 roků nepodmíněně, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou a dále mu byl uložen i trest propadnutí majetku, a to konkrétně uvedených věcí dle § 66 odst. 1 tr.zákoníku. Pokud jde o tento uložený trest, má státní zástupce za to, že trest byl ukládán správně, v sazbě dle § 240 odst. 3 tr.zákoníku zvýšené za užití § 108 odst. 1 tr.zákoníku, přesto však neodráží veškeré skutečnosti rozhodné pro stanovení výměry trestu tomuto obžalovanému. V dané věci existují toliko samé přitěžující okolnosti dle § 42 písm. a), písm. b), písm. l), písm. m), písm. o) tr.zákoníku, přičemž rozhodně nelze přeceňovat doznání obžalovaného, ke kterému došlo až pod tíhou provedených důkazů. Nelze se ztotožnit s tím, že nalézací soud vzal ve prospěch obžalovaného tu skutečnost, že neprodužoval obstrukcemi délku trestního řízení. Takováto okolnost nemůže vést k uložení mírnějšího trestu. S přihlédnutím ke všem přitěžujícím okolnostem, době páchaní trestné činnosti i jejímu mimořádnému rozsahu, tedy státní zástupce navrhl uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v jeho maximální výměře, tedy v trvání 13 roků a 4 měsíců odnětí svobody. Pokud pak byl obžalovanému uložen trest propadnutí majetku, pak tímto trestem byla postižena toliko část tohoto majetku, s čímž se odvolatel nemůže ztotožnit. Státní zástupce je přesvědčen a takovýto postup navrhl, že by měl být obžalovanému uložen trest propadnutí celého majetku, který postihne veškeré věci a majetkové hodnoty ve vlastnictví obžalovaného. V neposlední řadě pak také soud prvního stupně pochybil, pokud Radku B. nebyl ukládán ani trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací, neboť obžalovaný sám řídil takovou trestnou činnost, při které došlo ke zneužití funkce jednatele obchodní společnosti a fakticky také řídil i další společnosti, které se žalovanou trestnou činností přímo souvisejí. V tomto směru také odvolatel formuloval svůj závěrečný návrh. Pokud jde o obžalovaného Tomáše B., zde se státní zástupce ztotožnil s trestem, který byl jako trest odnětí svobody obžalovanému, kterému byl přiznán statut spolupracujícího obviněného, uložen, shodně jako u obžalovaného Radka B. však má za to, že by měl být uložen trest propadnutí celého majetku v zájmu odčerpání všech majetkových hodnot, které byly nabyty trestnou činností. Pokud jde o obžalovaného Rostislava H., tomu byl za použití § 58 odst. 1 tr.zákoníku ukládán úhrnný trest odnětí svobody pod spodní hranicí zákonné trestní sazby. Soud správně přihlédl k přitěžujícím okolnostem na straně obžalovaného, na druhé straně vzal v úvahu i jeho dosavadní bezúhonnost a skutečnost, že trestný čin spáchal pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Na základě těchto argumentů lze připustit, že u obžalovaného jsou splněny podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr.zákoníku, na druhé straně uložený trest hluboko pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby považuje odvolatel za nepřiměřeně mírný a v tomto směru navrhl, aby byl nově uložen trest v trvání sedmi až osmi roků odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou.

Pokud jde o obžalovaného Lubomíra K. tomuto nebyl soudem přiznán statut spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a odst. 1 tr.ř. a byl mu ukládán s přihlédnutím k jeho doznání a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Dle odvolatele soud v tomto případě nedostatečně zhodnotil významné přispění obžalovaného k objasnění projednávané trestné činnosti a v tomto směru jde o výraznou polehčující okolnost, kterou by měl soud náležitě zhodnotit, a to zvláště při objasňování složité a velmi sofistikované trestné činnosti. Takovýto postup by pak obecně přispěl i v dalších trestních věcech k přístupu některých obžalovaných v tom směru, že by byli nápomocni při odhalování trestné činnosti. Podle názoru státního zástupce jsou zde splněny podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr.zákoníku, když při jeho aplikaci by bylo možno ukládat obžalovanému trest odnětí svobody okolo šesti roků se zařazením do věznice s ostrahou a takovýto postup byl také státním zástupcem navržen. Na druhé straně s ohledem na to, že obžalovaný K. sám užíval výnosy ze spáchané trestné činnosti, navrhl státní zástupce, aby byl nově ukládán trest propadnutí celého majetku. Pokud jde o obžalovaného Radka M., považuje odvolatel za pochybení nalézacího soudu tu skutečnost, že nebyl ukládán trest zákazu činnosti, když obžalovaný Radek M. působil ve funkci statutárního zástupce společnosti, která byla využívána pro páčání trestné činnosti a v tomto směru byl ten navržen obdobný postup jako u obžalovaného Radka B. Pokud jde o obžalovaného Ing. Tomáše P., je státním zástupcem napadán i samotný výrok o vině, avšak pouze z formálních důvodů, týkajících se nedostatečného popisu skutku. Soud prvního stupně v rámci výroku napadeného rozsudku popisuje jednání obžalovaného, a to odlišně od podané obžaloby, když se nepodařilo prokázat jeho vinu v plném rozsahu a v tomto směru také ve prospěch obžalovaného byl změněn i popis skutku, který se omezil toliko na popis událostí, kterých se měl obžalovaný dopustit v noci z 25.9.2012 na 26.9.2012 v Olomouci – Holici. Úprava skutkové věty je však dle názoru odvolatele příliš restriktivní, a proto by měla být doplněna tak, aby byla náležitě vystižena i subjektivní stránka jednání obžalovaného i skutečnost, že měl napomáhat organizované zločinecké skupině. V tomto směru tedy navrhl úpravu skutkové věty odsuzujícího výroku rozsudku, když jinak souhlasí i s právní kvalifikací jednání obžalovaného. Trest, který byl obžalovanému uložen jako trest výchovný, považuje státní zástupce za nepřiměřeně mírný, když nebyla dostatečně zohledněna povaha a závažnost trestné činnosti, které obžalovaný napomáhal, přičemž jeho jednání mělo také sloužit pro případné zakrytí páchané trestné činnosti. Obžalovanému by tak měl být uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří roků, pro jehož výkon by měl být zařazen do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Radek B. směřoval svůj opravný prostředek proti napadenému rozsudku v celém jeho rozsahu, tedy do výroku o vině i trestu. Považuje jej za věcně nesprávný a nezákonný, když nebyl úplně zjištěn skutkový stav věci, soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, v části rozsudku jsou pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a uložený trest je nepřiměřený a tedy nezákonný. Pokud jde o skutkové závěry nalézacího soudu, jedná se předně o roli spoluobžalovaného K. při páčání inkriminované trestné činnosti. V tomto směru nebyla dostatečně a správným způsobem zohledněna role

uvedeného obžalovaného v rámci celé věci, když ten sám svoji úlohu značným způsobem minimalizoval a snažil se tak vyhnout plné trestní odpovědnosti. Pokud pak jde o další pochybení, lze zejména poukázat na nesprávné určení výše zkrácené spotřební daně z lihu. Je nutno předeslat, že ke zkrácení uvedené daně skutečně došlo, je však napadán zejména způsob, jakým bylo určeno množství lihu, u něhož mělo dojít ke zkrácení daně a jakým způsobem byla příslušná daň vypočtena. Množství nalezeného lihu mělo být správně zjišťováno zvláště v každé obalu, tedy v každé kubíkové nádobě nebo sudu, takovýto postup byl však dodržen pouze u lihu ve skladu v Olomouci – Holicích. Jestliže bylo při určení množství lihu vycházeno toliko z objemové kapacity nádrží, ve které měl být uložen, pak s takovýmto postupem se nelze ztotožnit a zjištěné množství je tak v rozporu s množstvím skutečným. Pokud pak jde o množství lihu, které mělo být dále získáno tzv. fiktivními denaturacemi, pak bylo fakticky vycházeno z tzv. daňových pomůcek, ty jsou však v trestním řízení neakceptovatelné. Soud vycházel pouze z určitého časového období, nepřihlédl však k tomu, že i množství tzv. fiktivních denaturací se měnilo a nelze tedy dovodit, jaké konkrétní množství mimobalančního lihu bylo získáno v jiných časových obdobích. Jestliže nalézací soud vycházel z analýzy policejního orgánu, která byla ve věci vytvořena, pak vycházel z důkazu, který nelze procesně využít, když šlo pouze o orientační pomůcku vyšetřovatele. Postup nalézacího soudu k určení množství lihu je tak zcela nesprávný a neodpovídá zásadám trestního řízení. Rovněž tak nesprávně byla vypočtena samotná výše zkrácené spotřební daně z lihu. Do nalezených skladů mimobalančního lihu byl líh navážen v různém časovém období, přičemž správně měla být výše zkrácené daně vypočtena nikoliv ke dni, kdy byl líh uložený ve skladech nalezen, ale k době, kdy vznikla společnost MORÁVIA-CHEM, s.r.o., povinnost daň přiznat a zaplatit. K tomuto však rozhodně došlo dříve, než ke dni nalezení uvedeného lihu v utajených skladech. Jde totiž o to, že v rámci časového období se vyvíjela i výše spotřební daně z lihu, její sazba, avšak v dané věci byla výše zkrácené spotřební daně z lihu spočítána ze sazby nejvyšší. Z tohoto pohledu je tedy napadený rozsudek nepřezkoumatelný, když s celou touto problematikou se nalézací soud podrobněji vůbec nevypořádal. Pokud jde o trest uložený obžalovanému, je třeba konstatovat, že byl trest jako souhrnný nesprávně ukládán ve vztahu k trestní věci vedené u Okresního soudu v Ostravě, pod sp.zn. 7 T 162/2013, když správně měl být ukládán ke sbíhající se trestní věci Okresního soudu ve Zlíně, sp.zn. 31 T 41/2015. Pokud jde o samotnou výměru uloženého trestu odnětí svobody, je uložený trest vnímán jako nepřiměřeně přísný. Je třeba konstatovat, že obžalovaný se před soudem ke spáchání trestné činnosti doznal, podrobně uvedl veškeré detaily páchaní trestné činnosti a přispěl tak významnou měrou k jejímu objasnění. Podílel se tak i na usvědčení další osob. V úvahu je třeba také vzít delší pobyt obžalovaného ve vazbě i výkon trestu v jiné trestní věci, kdy bylo zjištěno, že k obžalovanému a jeho osobě není v tomto směru připomínek a obžalovaný je schopen řádné resocializace. Nalézací soud nevzal v úvahu i vyjádřenou lítost obžalovaného nad spáchanou trestnou činností, nevzal v úvahu a nepromítl do úvah o výměře trestu délku trestního řízení, která přesahuje dobu čtyř a půl roku. Obžalovaný také žádným způsobem trestní řízení nekomplikoval a nijak se nepodílel na jeho případných průtazích. Jako přiměřený a adekvátní je tak vnímán nepodmíněný trest odnětí svobody v rozpětí od 11 do 12 roků, přičemž s ohledem na

všechna zjištění ohledně osoby obžalovaného by tento měl být zařazen dle ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku do věznice s ostrahou. V tomto směru lze také odkázat na znalecký posudek zpracovaný soudní znalkyní Mgr. Janou Telcovou, ohledně osobnosti obžalovaného a možnosti jeho nápravy. S ohledem na výše uvedené tedy obžalovaný navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně a v případě, že by ve věci rozhodoval odvolací soud sám, pak aby byl nově ukládán souhrnný trest odnětí svobody ve vztahu k odsouzení Okresního soudu ve Zlíně, pod sp.zn. 31 T 41/2015 ve výměře od 11 do 12 roků odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou, pokud jde o trest propadnutí majetku, ten aby byl uložen v rozsahu rozhodnutí soudu prvního stupně, přičemž ukládání trestu zákazu činnosti se ponechává na úvaze odvolacího soudu.

Obžalovaný Václav D. směřoval svůj opravný prostředek proti výroku o vině i trestu napadeného rozsudku, když má za to, že skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně jsou nesprávná, nejasná, neodpovídají provedeným důkazům a při jejich hodnocení soud nepostupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo. Především obžalovaný napadá posouzení jeho jednání jako trestnou činnost spáchanou účastníkem organizované zločinecké skupiny. Tento závěr nezdůvodňuje nalézací soud konkrétními důkazy, ale staví jej pouze na spekulacích a domněnkách. Sám obžalovaný D. byl na nejnižším článku mezi pachateli trestné činnosti, neměl o tom, že je páchána organizovanou zločineckou skupinou žádné vědomosti, neznal všechny souvislosti trestné činnosti, žádnou osobu neřídil, o ničem nerozhodoval a spoustu informací se sám ani dozvědět neměl. Nebyla také žádným způsobem vyvrácena jeho obhajoba v tom smyslu, že nevěděl o tom, že líh, který přepravoval, pochází z fiktivních denaturací a nebyl zdaněn. Nemohl tedy ani vědět, že se podílí na nějaké nelegální činnosti. Sám neměl přístup k účetním ani jiným dokladům a nebyl ani oprávněn zjišťovat jejich případnou správnost, ať už jde o doklady související s přepravou lihu, či doklady týkající se přiznání a odvedení spotřební daně. V tomto směru tedy není možno ani dospět k závěrům o zavinění na jeho straně. Pokud jde o samotný pokus zdenaturovat líh uložený ve skladě v Olomouci – Holici, nebyl proveden žádný důkaz, který by prokazoval účast odvolatele na uvedeném jednání. Pokud jde o otázku trestu, ten je pokládán za nepřiměřeně přísný, když soud nezohlednil všechny skutečnosti, týkající se rozsahu jednání obžalovaného a míry jeho zavinění, nebylo přihlédnuto ani k samotnému podílu obžalovaného na spáchané trestné činnosti a době jejího páchání, ani ke skutečnosti, že se žádným způsobem nepodílel na rozdělování zisku a výnosů ze spáchané trestné činnosti. Za tohoto stavu tedy odvolatel navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně nové rozhodnutí odvolacího soudu v tom smyslu, aby mu byl ukládán při aplikaci ustanovení § 58 odst. 1, odst. 6 tr.zákoníku trest pod dolní hranicí trestní sazby ve výměře šesti roků.

Obžalovaný Rostislav H. podal svůj opravný prostředek proti výroku o vině i trestu. Hlavním důvodem jeho odvolání je skutečnost, že se odvolal i státní zástupce v jeho neprospěch. Sám obžalovaný se ke svému jednání doznal, skutek vyčerpávajícím způsobem popsal, cítí se vinen a ví, že zaslouží i trest. I za této

situace však s ohledem na opravný prostředek státního zástupce s napadeným rozsudkem nesouhlasí a nechává na zvážení odvolacího soudu i skutečnost, zda je správné, aby byl zařazen i mezi členy organizované skupiny. Pokud jde o výměru trestu, který mu byl udělen, zdůraznil, že souhlasí se způsobem, jakým nalézací soud odůvodnil udělení trestu pod spodní hranicí zákonné trestní sazby. Obžalovaný tedy navrhl, aby odvolání státního zástupce bylo zamítnuto a jinak ponechal věc na úvaze odvolacího soudu.

Obžalovaný Radek M. směřoval svůj opravný prostředek proti celému napadenému rozsudku, tedy do výroku o vině i trestu. Sám nepopírá, že se dopouštěl trestné činnosti, má však za to, že by mělo být přihlédnuto zejména k následujícím okolnostem. Obžalovaný nebyl osobou, která by nezákonnou činnost plánovala a organizovala a toliko vystupoval v pozici tzv. bílého koně jako jednatel a jediný vlastník společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., aniž by však tuto společnost fakticky ovládal či vlastnil. Pokud zde byly prováděny fiktivní denaturace lihu, docházelo k tomu vždy pouze na základě příkazů Radka B. a sám obžalovaný neměl žádné oprávnění o tom rozhodovat. Sám se dokonce bránil uvedené fiktivní denaturace provádět, což vyplývá i z výpovědí dalších spoluobžalovaných a co také bylo důvodem k postihům jeho osoby ze strany Radka B. Skutečností je, že z části obžalovaný prováděl i doprovody vozidel přepravující nelegálně získaný líh, rozhodně to však nebylo ve všech případech a i tuto činnost obžalovaný v podstatě sabotoval. Pokud jde o jeho samotnou úlohu při páchání trestné činnosti i jeho postavení v hierarchii skupiny pachatelů, obsahují zejména výpovědi spoluobžalovaného K. řadu lží a nepravd, kterými se jmenovaný snaží přenést část své odpovědnosti za trestnou činnost právě na odvolatele. Obžalovaného K. tak nelze zcela považovat za osobu věrohodnou, který by přesně popsal skutečný stav věci. Pokud jde o další manipulaci s neoprávněně získaným mimobilančním lihem pocházejícím z fiktivních denaturací, je pravdou, že dalším odběratelům předával fiktivní účetní doklady, případně finanční částky, kterými byly obchody zajišťovány, tuto činnost však nevykonával sám, ale podílelo se na ní více lidí. Je třeba také zdůraznit, že legální činnost společnosti MORÁVIA-CHEM tvořila větší část práce samotného obžalovaného, což jej také odlišuje od části ostatních pachatelů, kteří měli svůj podíl toliko na činnosti nelegální. Pokud jde o činnost organizované zločinecké skupiny, šlo v daném případě o jednoznačně centralizovanou a přísně direktivně řízenou organizační strukturu, kde bez pokynu obžalovaného Radka B. nemohl žádný z jejích členů jakkoliv rozhodovat. Zvláště v počátcích působení ve společnosti MORÁVIA-CHEM obžalovaný předpokládal, že její činnost bude zcela legální, následně pak rozhodně nepatřil mezi iniciativní členy a svoje povinnosti související s nelegální činností si v celém rozsahu neplnil. Ze samotné trestné činnosti nikdy také neměl žádné benefity. Pokud sám obžalovaný někoho úkoloval, pak rozhodně nebyl iniciátorem, ale toliko předával jako prostředník pokyny Radka B. jiným osobám. Obžalovaný má dále za to, že se jednoznačně a bez pochybností nepodařilo prokázat přesnou výši zkrácení spotřební daně z lihu, když sazba této daně byla určena ke dni nalezení mimobilančního lihu v tajných úložištích, ač daňová povinnost vznikla mnohem dříve a její výše měla být stanovena nejpozději ke dni navedení lihu do těchto úložišť. Pokud jde o otázku

trestu, považuje jej obžalovaný za nepřiměřeně přísný. Soud se měl blíže zabývat mírou jeho zavinění i pohnutkou, měl přihlídnout ke všem polehčujícím okolnostem i ke skutečnosti, že neměl v úmyslu páchat trestnou činnost. V tomto směru se obával zejména následků ze strany obžalovaného Radka B., ale i možnosti, že v případě odhalení nelegální činnosti bude veškerá odpovědnost a vina přenesena toliko na něj jako na statutárního zástupce společnosti MORÁVIA-CHEM. Je pravdou, že obžalovaný podcenil závažné následky svého jednání a v tomto směru svého jednání upřímně a hluboce lituje. Mělo být také přihlídnuto k postavení jednotlivých pachatelů v rámci organizované skupiny a měla být zohledněna i skutečnost, zda a jaký finanční profit jednotliví pachatelé z nelegální činnosti měli. Obžalovaný proto navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí, případně nové rozhodnutí v souladu s podaným odvoláním, kdy bude uložen mírnější trest odnětí svobody a obžalovaný bude zařazen podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku do věznice s ostrahou.

Obžalovaný Lubomír K. směřoval svůj opravný prostředek výlučně do výroku o trestu odnětí svobody. Ke skutkovým zjištěním a zvolené právní kvalifikaci jeho jednání nemá žádné výhrady, ve výroku o trestu však rozsudek považuje za nepřiměřeně přísný a neúměrný. Předně nemůže souhlasit se skutečností a závěry soudu prvního stupně, který dospěl k tomu, že jej nelze považovat za spolupracujícího obviněného, když zejména v počáteční fázi šetření trestné činnosti výrazně přispěl k jejímu objasnění. Obžalovaný má za to, že splnil všechny zákonné předpoklady pro to, aby mohl být označen za spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178 odst. 1 písm. a) tr.ř. V přípravném řízení, tak i v řízení před soudem, vždy podával úplnou a pravdivou výpověď o všech skutečnostech, které mu byly v souvislosti s činností organizované zločinecké skupiny známy, a sám se také doznal k činu, pro který byl stíhán. Sám má za to, že rozpory tvrzené nalézacím soudem v jeho jednotlivých výpovědích prakticky neexistují, přičemž sám také rozhodně nevypovídal se zjevnou snahou minimalizovat své zavinění. Naopak jsou to ostatní pachatelé, kteří se snaží zvětšit jeho úlohu v celé trestné činnosti, kdy motivem takového jejich postupu je právě skutečnost, že to byl odvolatel, který začal trestnou činnost rozkrývat. Není rovněž pravdou, že by se odvolatel podílel na údajných krádežích lihu z areálu ve Stojčíně, a že by se tak obohacoval, v tomto smyslu nebyl zajištěn žádný hodnověrný důkaz. Spolupráce obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení měla pro odhalování a objasňování projednávané trestné činnosti zásadní význam. Je třeba také zmínit i situaci v jaké se odvolatel nacházel, bylo mu vyhrožováno, byla snaha jej zdiskreditovat a odvolatel tak musel žít pod velkým psychickým tlakem. Za tohoto stavu má tedy za to, že jsou dány podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby v souladu s ustanovením § 58 odst. 4 tr.zákoníku. I kdyby odvolací soud nedospěl k závěru, že je třeba obžalovaného považovat za spolupracujícího obviněného ve smyslu zákona, pak je třeba považovat výměru jemu uloženého trestu za neodpovídající obecným zásadám § 38 a § 39 tr.zákoníku. Znovu je třeba zdůraznit spolupráci obžalovaného při objasňování trestné činnosti, přičemž k této spolupráci dochází i v dalších trestních věcech, je třeba také zohlednit znovu psychickou situaci na straně odvolatele i skutečnost, že byl uložen i trest propadnutí majetku. Za tohoto

stavu věci by mohlo být postupováno ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 tr.zákoníku a mělo by rovněž dojít ke zmírnění trestu odnětí svobody. V tomto směru tedy odvolatel navrhl zrušení napadeného rozsudku ve výroku o uložení trestu odnětí svobody a nové rozhodnutí, jímž by byl obžalovanému nově uložen trest pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, a to za podmínek § 58 odst. 4 tr.zákoníku, případně za podmínek § 58 odst. 1 tr.zákoníku.

Obžalovaný Ivan K. směřoval svůj opravný prostředek jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Má za to, že skutkový stav věci ve vztahu k jeho osobě nebyl řádně a bez pochybností zjištěn a nelze tak dovodit vinu obžalovaného. Sám se v podstatě poté, co bylo ukončeno tzv. čištění lihu v Ostravě na další činnosti, týkající se lihu nepodílel, což koneckonců vyplývá i z výpovědi Tomáše B. i z výpovědí dalších. V této souvislosti poukázal obžalovaný i na zprošťující rozsudek ve věci Krajského soudu v Ostravě, sp.zn. 30 T 5/2007. Obžalovaný rozhodně popírá, že by měl v následujícím období s dalšími spoluobžalovanými spolupracovat na základě příkazů Tomáše a Radka B., ani jeden ze jmenovaných takovou činnost obžalovaného neuvedli, a to ať už se týká budování skrytých úložišť lihu, či samotného ukládání lihu a jeho skladování. Obžalovaný byl pouze faktickým správcem nemovitostí v Ostravě na ulici Suderova a sám neměl žádnou povědomost o tom, že by zde měl být skladován mimobilanční líh. Prováděl pouze činnosti obvyklé pro správce nemovitostí, a to na plný úvazek od roku 2005. V této souvislosti nebyl proveden dle obžalovaného žádný relevantní důkaz, na jehož základě by měl být sám obžalovaný považován za člena organizované zločinecké skupiny, když sám má za to, že v době tzv. čištění lihu v letech 1998-2001 žádná taková skupina ani neexistovala. Pokud měl obžalovaný v následném období přebírat nějaký líh v Ostravě, pak šlo toliko o líh, který sám využíval pro potřeby své likérky Avinum. Tento líh tak nelze zaměňovat za mimobilanční líh, který měl být bez jeho vědomí v Ostravě rovněž ukládán. Závěr o trestné činnosti obžalovaného nelze opřít ani o výpovědi spoluobžalovaného K., jehož výpovědi v tomto směru jsou rozporné a nelze z nich jednoznačně vycházet. Jednoznačné závěry o vině pak nelze dovodit ani z výpovědi spoluobžalovaného Tomáše B., který si jeho osobu s Ostravou spojuje spíše z dřívější jeho činnosti. Pokud byly zajištěny u spoluobžalovaného Radka B. nějaké jeho poznámky, směřující k ovlivnění odvolatele, pak tyto poznámky jednoznačně směřují k období tzv. čištění lihu, ale nevztahují se již k následné trestné činnosti spočívající ve fiktivních denaturacích. Sám obžalovaný také vytýká nalézacímu soudu tu skutečnost, že neprovedl důkazy navrhované odvolatelem, které by prokázaly jeho obhajobu, a které se týkají jeho činnosti v Ostravě na ulici Suderova, případně ke stavebním úpravám, které zde měly probíhat. Za tohoto stavu věci má tedy obžalovaný za to, že nelze rozhodnout bez pochybností o vině, za tohoto stavu také nelze v žádném případě akceptovat uložený trest a bylo proto navrženo, aby trestní věc tohoto obžalovaného byla vyloučena k samostatnému projednání, případně aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný aby byl zproštěn obžaloby, eventuálně při uznání viny obžalovaného, týkající se budování nádrží na uskladnění lihu, aby byl uložen za takovou trestnou činnost trest podmíněný.

Obžalovaný Ing. Tomáš P. směřoval svůj opravný prostředek proti napadenému rozsudku v plném rozsahu. Především má za to, že skutková věta výroku rozsudku neobsahuje žádný konkrétní popis skutečností a jednání pachatele, na základě nichž by bylo možno dovodit znaky zvolené právní kvalifikace. Část jednání obžalovaného, kterého se měl dopustit, se vůbec netýká jeho osoby, ale je popisována evidentně ve vztahu k jiným obžalovaným. Nebylo žádným způsobem prokázáno, že by obžalovaný P. věděl o tom, že v Olomouci – Holicích je uskladněn mimobílanční lih, že by se k němu dostaly nějaké informace o manipulaci s ním, apod. Obžalovaný se toliko účastnil jednání dne 25.9.2012 na příkaz Radka B., v žádném případě se nedoznal k tomu, že by měl vědomost o tom, že jde o činnost nelegální. Teprve následně se dozvěděl podstatné informace a z tohoto důvodu také prohlásil, že svého zapojení do věci lituje, v samotný okamžik akce na příkaz Radka B. mu však nebylo nic známo o tom, že by se mělo jednat o nelegální, či dokonce trestnou činnost. Důkazy, které by toto potvrzovaly, zajištěny nebyly, naopak z důkazů provedených před soudem je nutno jednoznačně dovodit, že obžalovaný neměl žádné informace týkající se nelegální manipulace a nakládání s lihem, sám pracoval jako správce nemovitostí a do nelegální činnosti ani neměl být zapojován. Ani z provedených odposlechů nelze dovodit, že by vědomě zdržoval orgány policie od možnosti prohlídky skladu v Olomouci – Holicích, když z obsahu těchto odposlechů vyplývá, že šlo o jeho dohodu s policejními orgány na tom, kdy bude sklad zpřístupněn. Už vůbec nebylo obžalovanému prokázáno, že by byl členem nějaké organizované skupiny pachatelů, že by o této skupině měl vědomost, a že by této skupině nějakým způsobem napomáhal. V tomto směru zmínil odvolatel i samotnou skutečnost, že v první obžalobě, která na něj byla podána, o jakékoliv organizované zločinecké skupině není ani zmínka a v obžalobě následující, která již pracuje s organizovanou zločineckou skupinou, v této skupině obžalovaný není zmíněn. Nebylo tak spolehlivě prokázáno, že by obžalovaný věděl o trestné činnosti jiného, případně o skupině spolupachatelů, která byla organizována a jejíž činnost byla koordinována, a proto obžalovaný navrhl, aby po zrušení napadeného rozsudku byl obžalovaný zproštěn obžaloby v plném rozsahu ve smyslu § 226 písm. b) tr.ř.

Věc s podanými opravnými prostředky byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu dle § 252 tr.ř. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že opravné prostředky byly podány oprávněnými osobami ve smyslu § 246 odst. 1 písm. a), písm. b) tr.ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr.ř. a svým obsahem splňují i podmínky ustanovení § 249 odst. 1, odst. 2 tr.ř. Za tohoto stavu nebyl důvod k postupu dle § 253 tr.ř. a vrchní soud tedy podle § 254 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, mohl přihlídnout jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno, a dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o řízení, které předcházelo napadenému rozhodnutí, nebyly v něm zjištěny žádné takové vady, kterými by byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby a nebyl tak důvod k postupu podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. Od počátku trestního řízení byla u všech obžalovaných

řádně zajištěna obhajoba, ať už zvolenými či ustanovenými obhájci a nebyl zjištěn ani takový postup orgánů činných v trestním řízení, který by vedl k porušení ustanovení směřujících k objektivnímu objasnění projednávané věci. S výjimkou obžalovaného Radka B. pak koneckonců takovéto námitky ani ze strany obžalovaných, ani ze strany státního zástupce v rámci podaných opravných prostředků vzneseny nebyly. Odvolací soud se neztotožňuje s námitkou obžalovaného Radka B. v tom směru, že nalézací soud neměl mít dostatek relevantně zajištěných důkazů pro to, aby mohl ve věci bez pochybností rozhodnout. Pokud obžalovaný uvádí, že část důkazního materiálu, týkající se zejména zajištěných poznámek obžalovaného z cely, ve které vykonával vazbu, byla zajištěna v rozporu se zákonem, pak toto jeho tvrzení nebylo žádným způsobem verifikováno a objektivizováno a v současné době jsou námitky obžalovaného v tomto směru pouze jeho domněnkami a výhradami k postupu konkrétního policisty ve věci, na jehož osobu sám obžalovaný podal trestní oznámení. Je však třeba především zdůraznit tu skutečnost, že i bez důkazů, které byly předmětem zajištěných písemností obžalovaného z výkonu vazby, měly orgány činné v trestním řízení dostatek jiných důkazů, na základě kterých byla uzavřena objektivní skutková zjištění i právní kvalifikace jednání obžalovaných a důkazní prostředky, které byly zajištěny ve výkonu vazby obžalovaného Radka B., tyto další důkazy v žádném případě nemohly zeslabit či dokonce vyvrátit. Je třeba také zdůraznit tu skutečnost, že písemnosti zajištěné u obžalovaného Radka B. ve výkonu jeho vazby se z valné části týkaly spíše taktiky obhajoby, jejího vedení a ovlivňování důkazů, které měly být v probíhajícím trestním řízení prováděny. Uvedenou námitku obžalovaného Radka B. v tom směru, že by orgány činné v trestním řízení, potažmo přímo soud, neměly k dispozici dostatek použitelných důkazů, je pak nutno odmítnout koneckonců i proto, že sám jmenovaný obžalovaný zdůrazňuje v řízení před soudem své plné doznání k věci, rozkrývání a objasňování trestné činnosti, objasňování jejích podrobností a usvědčování dalších pachatelů. Odvolací soud proto musí uzavřít, že výše uvedenou námitku obžalovaného rozhodně neakceptuje, když v dané věci byl k dispozici dostatek řádně opatřených i provedených důkazů, na jejichž základě bylo možno věc objektivně skutkově posoudit a bez pochybností rozhodnout.

Pokud jde o skutkové závěry nalézacího soudu, tyto akceptuje až na níže uvedené výjimky (zejména pokud jde o obžalované K. a Ing. P., případně množství lihu, které mělo být pachateli neoprávněně získáno) i odvolací soud, když má za to, že činnost jednotlivých obžalovaných v dané věci byla podrobně objasněna, u všech obžalovaných (s výjimkou K. a Ing. P.) bylo konkrétně zjištěno, jakou funkci zastávali, jakou konkrétní činnost vyvíjeli či na jaké se podíleli, jaké byly jejich konkrétní úkoly a jakým způsobem se také na plnění těchto úkolů podíleli. V tomto směru lze odkázat zejména na podrobnou výpověď spolupracujícího obviněného Tomáše B. i na podstatnou část výpovědi obžalovaného K. a následné doznání ze strany obžalovaného Radka B. Každý z obžalovaných se pak také konkrétně vyjádřil ke svému podílu na trestné činnosti a uvedl další skutečnosti, které mu byly známy jak o činnosti celé skupiny samotné, tak i činnosti dalších obžalovaných. Objektivně také byly objasněny všechny skutečnosti a okolnosti, za jakých byla trestná činnost prováděna, zejména

jakým způsobem byly prováděny fiktivní denaturace lihu, jakým způsobem byly následně vyhotovovány dokumenty ohledně denaturací, jakým způsobem probíhal odvoz mimobilančního lihu a jeho prodej dalším subjektům či jakým způsobem bylo prováděno jeho uložení v tajně vybudovaných úložištích, za jakých okolností byla uvedená úložiště budována tak, aby je nebylo možno odhalit, jakým způsobem bylo zajištěno předávání lihu konkrétním odběratelům a v této souvislosti jak fungoval systém tzv. oblíbených, jakým způsobem bylo prováděno tzv. konvojování vozidel a čištění trasy při přepravách mimobilančního lihu, jakým způsobem byl vytvořen systém faktur a dalších dokladů, které měly zastřít existenci mimobilančního lihu a další. Soud prvního stupně tak přijal správné a objektivní závěry o vině jednotlivých obžalovaných. V tomto směru dostal svým povinnostem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr.ř. a je třeba mít za to, že provedené důkazy byly hodnoceny řádně jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a v souladu s pravidly formální logiky. Nutno také konstatovat, že výše uvedené důkazy plně korespondují i s důkazy dalšími, zejména řadou svědeckých výpovědí i celou řadou listinných důkazů, na které odkazuje v rámci odůvodnění napadeného rozsudku i nalézací soud.

V dané věci tedy bylo bez pochybností prokázáno, že hlavním organizátorem a řídicím článkem trestné činnosti byl obžalovaný Radek B. Ten sám uvedenou trestnou činnost vymyslel a propracoval do nejmenších detailů a podrobností, trestnou činnost ostatních obžalovaných také podle svých potřeb organizoval, jednotlivé obžalované úkoloval, případně postihoval za nesplnění daných úkolů a ostatní obžalované v rámci páčání trestné činnosti také řídil. Byl to také tento obžalovaný, který vytvořil organizovanou zločineckou skupinu, která měla páchat popsanou trestnou činnost. Sám byl také osobou, která v podstatě z trestné činnosti profitovala, a v tomto směru měl k dispozici prakticky celý výnos z trestné činnosti.

Pokud jde o obžalovaného Tomáše B., ten se k trestné činnosti v plném rozsahu doznal a vedle své úlohy pak popsal i činnost dalších obžalovaných. Sám obžalovaný byl v podstatě jakousi pravou rukou obžalovaného Radka B., který kontroloval ostatní obžalované a měl také funkci účetního a evidenčního orgánu trestné činnosti tak, aby se v hlavní míře mohl na výnosech z ní podílet spoluobžalovaný Radek B. Obžalovaný Tomáš B. byl pak také prostředníkem mezi Radkem B. a ostatními spoluobžalovanými, byl to on, který tlumočil příkazy obžalovaného Radka B. ostatním, dohlížel nad plněním jejich povinností a sám je také financoval a tzv. účtoval, tedy vypočítával jejich odměnu dle konkrétně splněných úkolů a množství odvedené práce.

Pokud jde o obžalovaného Václava D., ten se sám podílel na páčání trestné činnosti pouze po určitou omezenou dobu, a to zhruba až od roku 2007. Sám tento obžalovaný ve své původní výpovědi popřel, že by se měl dopouštět nějaké trestné činnosti, v další výpovědi však podrobně popsal svoji činnost, která spočívala původně v tzv. čištění trasy a konvojování vozidel, které převážely mimobilanční líh, podrobně také uvedl, že jeho úkolem v této fázi bylo zejména dávat pozor na policii a orgány celní správy. Od obžalovaného K. dostával finanční prostředky, které měly sloužit k případnému uplacení uvedených orgánů. V další fázi se pak sám

podílel na řízení nákladních vozidel, která převážela mimobilanční líh jeho odběratelům. Byl si tedy vědom skutečnosti, že uvedený líh převáží a podrobně se také vyjádřil ke skutečnostem, za jakých docházelo k předání lihu zákazníkům (odstavení vozidla s lihem na dohodnutém místě, ponechání klíčů od vozidla a vzdálení se z místa, následné vrácení se k vozidlu, které již bylo vyloženo a návrat zpět). Takto obžalovaný postupoval až do roku 2012, přičemž se vyjádřil i k obžalovaným H. a M., kteří se podíleli na nakládání příslušného vozidla. Z uvedeného lze tedy jednoznačně dovodit, že obžalovaný D. byl srozuměn s nelegální činností, které se dopouští i se skutečností, že se na ní podílí i řada jiných osob a jde o trestnou činnost soustavnou a koordinovanou. V tomto smyslu tedy nelze akceptovat ani výhrady obžalovaného, které uplatnil v rámci svého opravného prostředku.

Obžalovaný Rostislav H. se k trestné činnosti, kterou také podrobně popsal, plně doznal a vyjádřil se i k motivům své trestné činnosti souvisejícím s jeho zdravotním stavem i zdravotním stavem členů své rodiny. Jeho hlavní činností bylo uskladnění lihu a manipulace s ním, přičemž se sám podílel i na denaturacích, které dle jeho samotného vyjádření byly jak oficiální, tak i neoficiální, kdy fakticky denaturace lihu vůbec nebyla provedena. I tento obžalovaný uvedl své poznatky o tom, že fakticky byla celá činnost řízena obžalovaným Radka B., byť on sám podléhal pracovním obžalovanému M., který jej úkoloval jak ohledně uskladnění lihu, tak ohledně denaturací. I tento obžalovaný se také podrobněji vyjádřil k činnosti zejména obžalovaných K. a D.

Pokud jde o obžalovaného Lubomíra K., ten sám se v podstatě k trestné činnosti v plném rozsahu doznal a popsal také vše, co mu bylo známo o činnosti dalších spoluobžalovaných. Na základě jeho výpovědi, vedle dalších provedených důkazů, tak bylo možno trestnou činnost podrobněji rozkrýt a objasnit. Samotná úloha obžalovaného K. a jeho postavení v rámci organizované zločinecké skupiny se postupem doby měnila, když z počátku tento obžalovaný působil hlavně jako řidič nákladních vozidel, kterými byl převážena mimobilanční líh, následně se však jeho podíl na trestné činnosti zvýšil, řídil i další obžalované, zejména obžalované D. a K. a začal kontrolovat fakticky i práci obžalovaného M., přičemž následně také sám nabízel odběratelům líh k přímému prodeji, získával další odběratele a měl v podstatě vytvořenu svoji vlastní obchodní síť s lihem. Samostatně tak vykonával konkrétní agendu a řídil i další pachatele trestné činnosti. V tomto smyslu je třeba konstatovat, že orgány činné v přípravném trestním řízení přiznaly obžalovanému K. statut spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a tr.ř. Nálezací soud však tento statut obžalovanému nepřiznal a s tímto závěrem se také ztotožňuje i soud odvolací, byť je nepochybné, že sám Lubomír K. význačným způsobem přispěl k objasnění trestné činnosti. Byl to on, který počal rozkrývat trestnou činnost celé skupiny pachatelů, na druhé straně je třeba souhlasit se závěry soudu prvního stupně, že ve vztahu k vlastní osobě se snažil uvedený obžalovaný zmírnit svoji vinu a svůj podíl na trestné činnosti a je také nutno konstatovat i určitou rozpornost jeho jednotlivých výpovědí ať už v čase, či ve vztahu k jednotlivým spoluobžalovaným. V podrobnostech lze odkázat na podrobné

odůvodnění napadeného rozsudku na str. 102 a násl., kdy zejména je třeba zmínit tvrzení obžalovaného, kterým odůvodňuje určité rozpory v jeho výpovědích či jejich vývoj údajnou dohodou s orgány činnými v trestním řízení v rámci tzv. policejní taktiky. Tato skutečnost však byla vyvrácena provedeným dokazováním a je tedy nutno souhlasit se závěrem nalézacího soudu v tom smyslu, že ze strany obžalovaného nebyly uvedeny všechny podstatné skutečnosti týkající se spáchané trestné činnosti a nebylo rovněž učiněno úplné a pravdivé doznání k trestné činnosti samotným obžalovaným. Lze se tedy ztotožnit se závěrem, že u tohoto obžalovaného nebyly splněny zákonné podmínky ustanovení § 178a tr.ř.

Pokud jde o obžalovaného Radka M., byl to on, který působil jako jediný společník a současně statutární zástupce společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o. Sám tento obžalovaný se doznal k trestné činnosti, zejména ke skutečnosti, že v podstatě v uvedené společnosti působil jako tzv. bílý kůň, když veškeré finance do uvedené společnosti investoval obžalovaný Radek B., který také rozhodoval o všech záležitostech a chodu uvedené firmy. Protože sám nechtěl v uvedené společnosti nijak figurovat, stal se obžalovaný M. na jeho žádost jejím společníkem i jednatelem. Sám obžalovaný veškerou svoji činnost vykonával podle pokynů obžalovaného Radka B., a to se týká jak průběhu denaturací lihu, tak i dalších činností, jako je vedení evidence lihu, příprava protokolů k denaturacím, provádění vlastní denaturace i vystavování fiktivních faktur a dalších dokladů k zakrytí trestné činnosti a k tomu, aby byl vykryt schodek denaturovaného lihu. Sám obžalovaný M. se také podrobněji vyjádřil k činnosti dalších spoluobžalovaných, pokud mu o ní bylo něco známo, vyvinít jej nemůže ani skutečnost, že některé své úkoly obžalovaný plnil ledabyly, případně je nesplnil vůbec. Je třeba bez pochybností přijmout závěr o tom, že obžalovaný přesně věděl, že se podílí na nelegální trestné činnosti, že tato činnost je soustavná a podílí se na ní i více osob, které jsou do ní zapojeny na základě konkrétních úkolů, které plní.

Odvolací soud má tedy za to, že byla objasněna veškerá zjištění ohledně způsobu i rozsahu páčání trestné činnosti související s tzv. fiktivními denaturacemi lihu ve společnosti MORÁVIA-CHEM a byl přitom objasněn i konkrétní podíl každého z obžalovaných na uvedené trestné činnosti, činnost, kterou konkrétně každý vykonával, vzájemná součinnost jednotlivých obžalovaných, postavení v hierarchii skupiny pachatelů i vzájemné vztahy k nadřízenosti a podřízenosti mezi jednotlivými obžalovanými. V podrobnostech v tomto směru lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.

Jestliže odvolací soud akceptoval skutkové závěry o jednání výše uvedených obžalovaných a jejich podílu na trestné činnosti, pak obdobným způsobem nemohl postupovat, pokud jde o obžalované Ivana K. a Ing. Tomáše P. Dle názoru odvolacího soudu není jejich zavinění a zejména podíl na popsané trestné činnosti zcela a bez pochybností prokázán. Pokud jde o obžalovaného K., je nepochybné, že on sám se podílel na tzv. čištění lihu od roku 1998 v Ostravě (jde o tu část trestné činnosti z let 1998 – 2001, ohledně níž bylo trestní stíhání pachatelů zastaveno), což také sám doznává, sám ale uvádí, že po ukončení této činnosti se již

na nelegální manipulaci s lihem nepodílel a působil toliko jako správce nemovitostí, když na něj mělo špatný psychický vliv úmrtí spolupracovníka J., který se měl při tzv. čištění lihu v Ostravě utopit. Popřel také, že by se podílel na uskladňování lihu v areálu na Suderově ulici v Ostravě, a že by měl vědomost o tom, že jde o líc nelegálně získaný. Faktem zůstává, že o činnosti obžalovaného K. v období po roce 2004 a případném jeho podílu na páčání trestné činnosti v tomto období (budování nelegálních úložišť a manipulace s mimobilančním lihem) svědčí určitá část důkazů, zejména některé části výpovědí obžalovaného K., případně obžalovaného Radka B., na druhé straně však ve prospěch obžalovaného hovoří celá řada důkazů dalších, ať už jiné části výpovědí obžalovaného K., tak i případně výpověď obžalovaného Tomáše B. Posledně jmenovaný uvádí, že zhruba od roku 2005 již obžalovaného K. v rámci páchané trestné činnosti nefinancoval, neboť se obžalovaný K. již nelegální trestné činnosti nedopouštěl a nepodílel se na ní. Pokud v části svých výpovědí obžalovaný Tomáš B. zmiňuje činnost obžalovaného K. v souvislosti s trestnou činností, pak sám obžalovaný Tomáš B. uvedl, že žádné konkrétní poznatky nemá, ale že si jej, tedy obžalovaného K., spojuje s Ostravou, kde delší dobu působil. Pokud jde o budování úložišť nelegálně získaného lihu, vyjadřuje se k tomuto i obžalovaný Radek B., který obecně zmiňuje určitou činnost obžalovaného K., avšak podrobněji ji nepopisuje a víceméně také vychází z toho, že s místem v Ostravě je obžalovaný K. spojen již přinejmenším od roku 1998 v souvislosti s tzv. čištěním lihu. Bylo také zjištěno, že osoba obžalovaného K. řadě dalších spoluobžalovaných vůbec není známa, sám K. ani neměl speciálně upravený telefon, který sloužil k domluvě mezi dalšími obžalovanými a pokud přebíral v Ostravě na ulici Suderova nějaký líc, pak mělo jít o líc legální, který sám obžalovaný K. odebíral pro potřeby své podnikatelské činnosti v rámci likérky Avinum. I s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný K. v řadě dalších svých výpovědí v podstatě popírá či chybně časově zařazuje činnost obžalovaného K. v rámci nelegální činnosti s lihem (mělo jít zejména o předávání lihu v Ostravě dle jednoho vyjádření v roce 2004, dle druhého v roce 2008), dospěl odvolací soud k závěru, že za současného stavu nelze bez pochybností o vině obžalovaného, týkající se jeho činnosti při tzv. fiktivních denaturacích lihu, rozhodnout a v této souvislosti také odvolací soud napadený rozsudek ohledně uvedeného obžalovaného zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Zejména bude třeba, aby byly odstraněny rozpory týkající se obžalovaného K. v jednotlivých výpovědích obžalovaného K., když nalézací soud v rámci svého rozhodnutí vycházel selektivně toliko z výpovědí, které obžalovaného K. usvědčují. Bude také třeba, aby se případně podrobněji k činnosti obžalovaného K. vyjádřili i obžalovaní Radek a Tomáš B. a nabízí se také, aby soud prvního stupně doplnil dokazování na základě návrhů samotného obžalovaného, které byly uvedeny v rámci jeho opravného prostředku. Nabízí se také podrobněji zjistit, zda údaje o obžalovaném K. zajištěné ze zápisů obžalovaného Radka B. v jeho vazební cele, se týkají období, kdy se tzv. čistil líc v Ostravě, či zda se týkají období následného po roce 2004 v souvislosti s nelegálními a fiktivními denaturacemi lihu. Teprve poté budou moci být přijaty podrobnější skutkové závěry o případné vině obžalovaného K. a jeho podílu na spáchané trestné činnosti.

Pokud jde o obžalovaného Ing. P., je třeba v první řadě konstatovat, že samotný popis jednání, který je obžalovanému kladen za vinu tak, jak je uveden v bodě II. napadeného rozsudku, je v podstatě v rozporu s tím, co fakticky obžalovaný ve dnech 25. – 26.9.2012 dělal. V rámci výroku napadeného rozsudku je v podstatě popsána činnost dalších spoluobžalovaných, kteří fakticky byli přítomni v areálu v Olomouci – Holici, v němž byl uskladněn nelegální získaný líh, a kteří se pokusili tento líh likvidovat, ať už denaturací či vypuštěním do kanalizace. Již z dosud provedených důkazů je zřejmé, že tohoto jednání se obžalovaný Ing. P. vůbec nedopustil. Faktem zůstává, že na pokyn spoluobžalovaného Radka B. se účastnil jednání týkajícího se uskladnění lihu v Olomouci – Holici, kdy měl v podstatě hlídat uvedený areál a monitorovat činnost policejních či jiných státních orgánů. Sám se také podílel na komunikaci s policejními orgány, které měly zájem na zpřístupnění uvedeného areálu, aby v něm mohla být provedena kontrola. Součástí spisového materiálu jsou záznamy o uvedené komunikaci, dle názoru odvolacího soudu však z těchto důkazů nelze přijmout jednoznačný závěr o tom, že by samotná práce policie byla zdržována obžalovaným, a že by ji obžalovaný do objektu skladu nechtěl pustit. Takovýto závěr nalézacího soudu je pouze spekulací, když v podstatě ze záznamů telefonických hovorů vyplývá, že mělo jít o jakousi dohodu mezi obžalovaným a policejními orgány v tom směru, že jim uvedený sklad bude zpřístupněn na druhý den od doby telefonického kontaktu, tzn. 26.9.2012. Veškeré záznamy komunikace obžalovaného s policejními orgány končí kolem 18. hodiny dne 25.9.2012 a další záznamy již zajištěny nejsou. Jak již bylo výše uvedeno, je nepochybné, že obžalovaný se pak na místě v blízkosti skladu měl zdržovat, měl plnit konkrétní úkoly a faktem také zůstává, že to byl on, kdo uzavřel smlouvu s neexistujícím nájemcem uvedeného skladu H. (ze spisového materiálu vyplývá, že mělo jít o obžalovaného K., který se za H. vydával). Jsou zde tedy určité indicie o tom, že obžalovaný se v uvedené dny mohl podílet formou nadřování na trestné činnosti dalších osob (zde lze např. odkázat i na jednu z výpovědí spoluobžalovaného K., na druhé straně však v jiné své výpovědi tentýž spoluobžalovaný zpochybňuje povědomost Ing. P. o tom, že by mu mělo být něco známo o trestné činnosti jiných osob), nebylo však bez pochybností objasněno, že k tomuto skutečně došlo, zejména pokud jde o subjektivní stránku jednání obžalovaného. Z celé řady důkazů, které byly ve věci provedeny, nevyplývá, že by se měl tento obžalovaný nějakým způsobem na konkrétní trestné činnosti související s nelegální manipulací s lihem a fiktivními denaturacemi podílet. Naopak oba obžalovaní bratři B. shodně uvádějí, že P. se na nelegální činnosti nikdy nepodílel, nebyl pro ni určen a patřil mezi ty pracovníky, kteří působili toliko na legální úrovni a nebyli ani s trestnou činností dalších osob seznámeni. V tomto směru už vůbec nemá odvolací soud za to, že by i případná trestná činnost obžalovaného v souvislosti s jednáním ve dnech 25. – 26.9.2012 měla být na základě dosud provedených důkazů posouzena jako činnost obžalovaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, když v tomto směru zapojení obžalovaného do takovéto skupiny či vědomí o její existenci nebylo prokázáno vůbec a nebyl k tomu zajištěn žádný konkrétní důkaz.

Soud prvního stupně tedy bude muset znovu posoudit míru zavinění obžalovaného Ing. P. při jeho jednání v souvislosti se skladem v Olomouci – Holici, přesně popsat činnost, která je mu kladena za vinu (hlídání areálu, sledování činnosti policie, apod.) a vypořádat se i s otázkou subjektivní stránky jednání obžalovaného při plnění tohoto úkolu, který mu dal obžalovaný Radek B. a teprve poté přijmout odpovídající závěr o jeho vině či nevině včetně příslušné právní kvalifikace jeho jednání. K případnému výroku o vině bude nutno spolehlivě prokázat, že obžalovaný Ing. P. věděl o trestné činnosti jiného a že svým jednáním právě takovému pachateli pomáhal, aby unikl trestnímu stíhání, bude tak nutno prokázat, že sám disponoval relevantními informacemi o tom, že v areálu skladu v Olomouci – Holici, příp. v souvislosti s využíváním tohoto skladu, je páchána trestná činnost, o této trestné činnosti věděl a byl přinejmenším srozuměn s tím, že svým konkrétním jednáním umožňuje dalším osobám jejich činnost zakrýt či zamezit jejímu odhalení a rozkrytí. Pokud pak jde o obžalovaného Ivana K., bude třeba znovu k jeho úloze podrobněji vyslechnout zejména obžalované Radka a Tomáše B. (rovněž spoluobžalovaného K. za účelem odstranění rozporů v jeho jednotlivých výpovědích, pokud jde o činnost obž. K.), a to pokud jde o trestnou činnost související s tzv. fiktivními denaturacemi, nikoliv pokud jde o trestnou činnost související s tzv. čištěním lihu v Ostravě v období let 1998 – 2001. Bude třeba zjistit, zda a jakým způsobem se obžalovaný K. podílel na budování tajného úložiště lihu v Ostravě či na jiných místech, zda mu byl znám účel, pro který jsou úložiště budována, zda se pak podílel a jakým způsobem na uskladňování lihu v Ostravě a zda mu bylo známo, z jakých zdrojů líh pochází (pokud přebíral na uvedeném místě pouze líh sloužící k jeho legální činnosti ve spojitosti s firmou Avinum, pak takové jednání není trestné), bude třeba také objasnit obsah poznámek Radka B. zajištěných v jeho vazební cele v souvislosti s ovlivňováním svědků, zejména svědka D. a role obžalovaného K. v tomto smyslu, zejména, zda mělo jít o ovlivňování svědků v souvislosti s tzv. čištěním lihu či v souvislosti s fiktivními denaturacemi, o nichž obžalovaný K. svoji povědomost zcela popírá. K obhajobě obžalovaného pak bude třeba vyslechnout i jím navrhované svědky M., R., L. a K. a teprve po vyhodnocení všech ve věci opatřených důkazů pak bude možno přijmout objektivní závěr o případné vině obžalovaného K., pokud jde o tu část trestné činnosti, která souvisí s tzv. fiktivními denaturacemi lihu. V této souvislosti pak bude muset nalézací soud i znovu posoudit, pokud dospěje k výroku o vině obžalovaného, zda a do jaké míry bylo obžalovanému známo, že se na trestné činnosti podílí i další osoby a že tak jde o organizovanou a soustavnou trestnou činnost více pachatelů a zda je tedy možno přijmout i případný závěr o tom, že obžalovaný sám byl jedním z členů organizované skupiny dalších pachatelů a podílel se tak na činnosti takovéto skupiny.

Z těchto důvodů tedy byl ohledně uvedených obžalovaných napadený rozsudek zrušen a zvolen postup podle § 259 odst. 1 tr.ř. U obžalovaného Ing. P. i obžalovaného Ivana K. tak odvolací soud akceptoval námitky podané v jejich opravných prostředcích, když je považoval za důvodné.

Jednou z hlavních námitek, kterou obžalovaní uplatňují v rámci svých opravných prostředků je otázka stanovení výše škody, tedy výše neodvedené spotřební daně z lihu, o kterou byl zkrácen státní rozpočet. Odvolací soud souhlasí s tím, že stanovení výše škody v dané věci je zásadní otázkou jak pro určení právní kvalifikace jednání obžalovaných, tak i pro posouzení míry škodlivosti jejich jednání a tomu odpovídajícím úvahám o druhu a výměře trestů. Na druhé straně se však odvolací soud již neztotožňuje s námitkou, že výše škody byla stanovena podle tzv. daňových pomůcek, což je sice přípustné v daňovém řízení, avšak nelze akceptovat v řízení trestním. Je třeba vycházet ze skutečnosti, že orgány činné v trestním řízení a koneckonců ani orgány spravující daně, neměly k dispozici žádné ucelené účetnictví společnosti MORÁVIA-CHEM, nebyl k dispozici žádný ucelený materiál o množství denaturovaného lihu, resp. lihu, jenž měl být zdenaturován fiktivně, nebyly k dispozici konkrétní údaje o prodeji tzv. mimobilančního lihu za celé sledované období a nebyly k dispozici ani ucelené údaje o skutečném množství výrobků z jinak řádně zdenaturovaného lihu. Za této situace musely samozřejmě orgány činné v trestním řízení v součinnosti s celními úřady vycházet při stanovení výše škody z jiných objektivních důkazů, které byly k dispozici. Nešlo ale o použití tzv. daňových pomůcek při stanovení výše zkrácené daně. Orgánům činným v trestním řízení se podařilo zajistit část materiálů, ze kterých bylo možno dovodit alespoň minimální množství lihu, který byl tzv. fiktivně zdenaturován a z něhož následně nebyla přiznána ani odvedena spotřební daň. Především byly k dispozici záznamy o množství nelegálního lihu v konkrétním období od října 2007 do ledna 2009. Za období celého roku 2008 tak bylo možno objektivně stanovit množství lihu, které bylo vyvezeno ze společnosti MORÁVIA-CHEM nelegálně a z něhož nebyla odvedena příslušná spotřební daň, přičemž toto množství bylo objektivně zjištěno ze zajištěných důkazů (soubory z notebooku zajištěného u obžalovaného Ing. P., uvedené v příloze č. 81). Jestliže měly celní orgány k dispozici údaje o množství lihu v uvedeném roce, který měl být skutečně zdenaturován, pak za uvedené období při porovnání množství lihu, který měl být řádně zdenaturován a lihu, u kterého k tomuto nedošlo, byl stanoven koeficient, který stanovil poměr mezi celkovým množstvím denaturovaného lihu a lihu nelegálně ze společnosti vyvezeného na 0,66. Znamená to tedy, že v uvedeném roce došlo k fiktivní denaturaci 66 % lihu z celového množství lihu, který měl být fakticky zdenaturován. Protože byly k dispozici údaje o množství lihu, který měl být fakticky ve společnosti MORÁVIA-CHEM zdenaturován, pak při nedostatku dalších konkrétních údajů byl tento koeficient použit i při stanovení tzv. fiktivně zdenaturovaného lihu v dalších obdobích za každý kalendářní rok od roku 2004 až do roku 2012. Je třeba zdůraznit, že celní úřady měly k dispozici údaje o množství nakoupeného lihu společností MORÁVIA-CHEM od jednotlivých dodavatelů a měly k dispozici i údaje o množství denaturací, které fakticky měly být provedeny, když u všech těchto denaturací měly být přítomny. V této souvislosti je nutno nad rámec projednávané věci konstatovat, že s ohledem na dobu, po kterou byly fiktivní denaturace prováděny i s ohledem na množství lihu, který řádně denaturaci nepodleh, si není možné představit, že by se na nelegální činnosti orgány celní správy nepodílely, a to ať už z nedbalosti či z jiných důvodů. Tyto okolnosti však nejsou předmětem posuzování ani rozhodování odvolacího soudu. V tomto smyslu je také nutno odmítnout námitku obžalovaných, že orgány činné v trestním řízení při

stanovení množství denaturovaného lihu vycházely toliko z analýzy policejního orgánu, což je však pouze pomůckou pro tento orgán a nemůže sloužit jako důkaz v trestním řízení. S posledně uvedeným odvolací soud souhlasí, je třeba ale uvést, že zmíněná analýza toliko shrnuje údaje vyplývající z jiných důkazů, zejména zpráv celních úřadů, údajů ze zajištěných disků či jiných paměťových médií apod. a právě tato vstupní data pro uvedenou analýzu mohla být a také byla jako důkaz v řízení využita, a je tedy možno z nich vycházet. Řada obžalovaných namítala, že použití koeficientu za rok 2008 na všechny ostatní roky, ve kterých nebyly podrobné údaje o množství nelegálně vyvezeného lihu, je nesprávné a neobjektivní, když samozřejmě se takový koeficient mohl lišit. Odvolací soud zastává stanovisko, že použití tohoto koeficientu na celé sledované období lze akceptovat a takovýto postup je možné považovat za objektivní postup k tomu, aby bylo zjištěno alespoň minimální množství nelegálně získaného lihu, ze kterého následně nebyla odvedena spotřební daň. Toto alespoň minimální množství je totiž objektivizováno řadou dalších důkazů. Především je třeba poukázat na výpovědi obžalovaného Tomáše B., který jako spolupracující obviněný připustil minimální množství nelegálního lihu okolo 20 mil. litrů, přičemž sám navíc připustil, že toto množství mohlo být i o 30 – 50 % vyšší. Uvedené množství nelegálně získaného lihu pak nerozporoval ani obžalovaný Radek B., který má pouze technické výhrady k tomu, jakým způsobem bylo toto množství vypočítáváno. Uvedené množství pak koresponduje i s dalšími důkazy, které byly ve věci zajištěny, kdy odvolací soud zmiňuje zejména údaje z disku zajištěného u svědkyně M., diář zajištěný u obžalovaného K. i další evidence vedené samotnými obžalovanými. Množství lihu, ke kterému dospěl státní zástupce v rámci podané obžaloby a následně i soud prvního stupně, pak odpovídá i dalším kritériím, tzn. technickým možnostem, které obžalovaní měli v souvislosti s přepravou lihu, objemu vybudovaných úložišť lihu, prakticky soustavnému vývozu lihu ze společnosti MORÁVIA-CHEM jednotlivým odběratelům, jak vyplývá z výpovědi obžalovaných, zejména K. a D. a nepřímo i z výpovědi těchto odběratelů z pozice svědků Č., N. či S. Soud prvního stupně tedy dospěl k závěru, že celkové množství lihu prodaného dosud nezjištěným subjektům činí 21.148.000 litrů, přičemž k tomuto množství pak ještě započítal množství lihu, které bylo nalezeno v jednotlivých úložištích, případně množství lihu, které fakticky mělo být do nalezených úložišť odvezeno a ukryto. Nalézací soud i státní zástupce v tomto směru vycházeli ze skutečnosti, že výše uvedené množství nelegálního lihu bylo prodáno jednotlivým odběratelům a do tohoto množství tedy nelze započítat množství lihu, který byl ukryt v tajných úložištích. S takovýmto postupem se však odvolací soud neztotožnil, když vycházel ze skutečnosti, že nebylo jednoznačně prokázáno, že veškerý líh, který byl nelegálně ze společnosti MORÁVIA-CHEM vyvezen, byl také prodán. Takováto skutečnost neplyne z žádného konkrétního důkazu a odvolací soud má tedy za to, že množství lihu, které bylo stanoveno jako množství nelegálního lihu odvezeného ze společnosti MORÁVIA-CHEM je minimálním množstvím lihu, u kterého nedošlo k řádné denuraci, ale k denuraci fiktivní a do tohoto množství je tedy nutno započítat i líh, který byl nalezen nebo měl být uskladněn v jednotlivých úložištích. Takovýto postup odvolacího soudu totiž v plném rozsahu respektuje zásadu trestního řízení in dubio pro reo a je učiněn ve prospěch obžalovaných. Toto množství bylo stanoveno nalézacím soudem ve výši

21.148.000 litrů, a to při využití shora zmíněného koeficientu 0,66 jako poměru mezi množstvím lihu, který měl být zdenaturován a množstvím lihu, u kterého došlo toliko k denaturaci fiktivní. V tomto smyslu nalézací soud přehlédl tu skutečnost, že součástí spisového materiálu je i zpráva Celního úřadu pro Zlínský kraj (č.l. 9149 původního spisového materiálu, sp.zn. 28 T 18/2014, KS Ostrava – pobočka Olomouc), z níž vyplývá, že ve prospěch plátce daně, a to i když daňovým subjektem nebyly příslušné výhody uplatněny, byl proveden při uplatnění § 98 daňového řádu přepočítání údajů o množství nelegálního lihu v roce 2008 tak, že došlo ke korekci poměru mezi množstvím lihu, který měl být řádně denaturován a množstvím nelegálně získaného lihu z původní hodnoty 0,66 na hodnotu 0,64. Došlo tedy fakticky ke snížení množství lihu, které mělo být fiktivně zdenaturováno a na základě uvedené korekce, jež je uplatněna výlučně ve prospěch obžalovaných, tak odvolací soud nově stanovil minimální množství lihu, u něhož proběhla pouze fiktivní denaturace, podle nově stanoveného koeficientu na celkové množství 20.873.000 litrů. Při výpočtu tohoto množství pak shodně jako celní úřad soud postupoval tak, že jednotlivé vypočtené množství prodaného lihu za každý rok zaokrouhloval na celé tisíce litru etanolu směrem dolů. Všechny tyto skutečnosti mající dopad na výrok o vině byly tedy důvodem pro kasaci napadeného rozsudku z podnětu odvolání všech obžalovaných a ve vztahu k obžalovanému Tomáši B. ke kasaci rozhodnutí ve smyslu § 261 tr.ř. a novému rozhodnutí o vině, které těmto novým skutkovým závěrům odpovídá. Je třeba zdůraznit, že takovýto postup mohl odvolací soud ve smyslu § 263 odst. 7 tr.ř. zvolit, neboť v provedeném veřejném zasedání znovu provedl ty důkazy, ze kterých v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně příslušné změny skutkových zjištění vyplývají.

Jestliže tedy dospěl odvolací soud alespoň k minimálnímu množství lihu, ze kterého nebyla přiznána a odvedena spotřební daň, pak bylo samozřejmě nutné určit ještě výši takto neodvedené daně a stanovit tak i výši škody, která byla trestnou činností způsobena. Část obžalovaných měla výhrady k tomu, že zejména spotřební daň z lihu nalezeného v jednotlivých úložištích, byla stanovena sazbou platnou v době nálezu tohoto lihu, byť řada úložišť byla navážena v období dřívějším, kdy sazba spotřební daně z lihu byla nižší. Jak je již výše uvedeno, odvolací soud považoval líh nalezený v úložištích za součást množství lihu, o kterém má za to, že u něj došlo toliko k fiktivní denaturaci a tento fiktivně zdenaturovaný líh byl následně vyvezen ze společnosti MORÁVIA-CHEM a takto vyvezený líh byl neoprávněně odňat z daňového skladu a byl distribuován ať už dalším subjektům, nebo ukrýván do tajných úložišť. Koneckonců takovýto postup předpokládal i nalézací soud jak vyplývá z odůvodnění jeho rozhodnutí na str. 81. Pokud tedy odvolací soud pracoval s konkrétním množstvím nelegálního mimobilančního lihu, které bylo získáno v konkrétním kalendářním roce, pak mohl řádně stanovit i výši škody způsobené neodvedením spotřební daně. Vycházel z výše sazby daně z lihu uvedené v § 70 zák. o spotřebních daních ve znění tehdejších předpisů a k výpočtu použil sazbu daně 26.500 Kč/hl etanolu, která byla platná v období let 2004-2009 včetně. Za uvedené období tak byl způsoben daňový únik v celkové výši 3.944.260.000 Kč (a to za celkové minimálně zjištěné množství bilančního lihu 14.884.000 litrů). Od roku 2010 pak sazba daně činila 28.500 Kč/hl etanolu, a proto za uvedené období od roku

2010 do roku 2012 včetně byla způsobena škoda 1.706.865.000 Kč (za množství mimobilančního lihu 5.989.000 litrů). Celková způsobená škoda tak činí částku 5.651.125.000 Kč (je třeba jen ve vztahu k rozsudku soudu nalézacího vysvětlit, že výše uvedená celkově způsobená škoda odpovídá skutečně množství 20.873.000 litrů mimobilančního lihu, tedy množství lihu zjištěného odvolacím soudem při použití koeficientu 0,64, jestliže nalézací soud uvádí shodnou výši škody při množství 21.148.000 litrů mimobilančního lihu, pak převzal do svého rozhodnutí správně vypočítanou výši škody tak, jak k ní dospěl i celní úřad, avšak dosadil do svého rozhodnutí nesprávné množství fiktivně zdenaturovaného lihu, neboť vycházel v rámci jeho výpočtu z koeficientu 0,66, ač uvedená výše škody, jak k ní dospěl celní úřad i odvolací soud, odpovídá množství lihu vypočítaného již podle příznivějšího koeficientu pro obžalované a tuto skutečnost nalézací soud a koneckonců i státní zástupce v podané obžalobě pominuli). Byť je zdaňovacím obdobím při platbě spotřební daně z lihu kalendářní měsíc, vycházel odvolací soud při svých výpočtech ohledně výše škody vždy z celého kalendářního roku, v jehož rámci platila vždy stejná sazba daně, tato skutečnost sama o sobě nemá ale žádný podstatný vliv na určení výše škody. Z výše uvedených důvodů proto došlo po zrušení napadeného rozsudku k novému rozhodnutí v souvislosti se zmíněnými změnami ve skutkových závěrech odvolacího soudu ve vztahu k závěrům soudu nalézacího, přičemž uvedené změny byly uplatněny při respektování zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaných.

Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaných, o jejichž vině bylo rozhodnuto, posoudil odvolací soud jejich jednání jako naplnění skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 tr.zákoníku, účinného v době dokonání trestné činnosti. Pokud se jedná o uvedený daňový delikt, je nepochybné, že obžalovaní zkrátili ve větším rozsahu spotřební daň z lihu a takový čin spáchali ve velkém rozsahu. Základním kritériem výše neodvedené, tedy zkrácené daně, je částka přesahující 5,6 miliardy Kč. Tato škoda více než tisícinásobně převyšuje hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr.zákoníku a je tak nutno mít za to, že odpovídá ustanovení kvalifikované skutkové podstaty § 240 odst. 3 tr.zákoníku. V této souvislosti je třeba také říci, že tuto právní kvalifikaci by naplnila i škoda, která měla být státu způsobena neodvedením daně z lihu, který byl ukryt v jednotlivých tajných úložištích. Je třeba konstatovat, že ve skladu v Ostravě na ulici Suderova mělo být ukryto celkem 220.986 litrů mimobilančního lihu, čímž měla být jenom v rámci tohoto úložiště zkrácena spotřební daň z lihu v rozsahu přesahujícím 60 mil. Kč, ve skladě ve Stojčíně bylo kladeno obžalovaným uložení 988.632 litrů lihu, přičemž zkrácení spotřební daně přesahovalo částku 280 milionů Kč. V tomto případě bylo opět jednoznačně vycházeno z množství lihu, které bylo fakticky menší, než jaké do uvedeného skladu bylo navezeno, neboť sám obžalovaný Radek B. uvedl, že do skladu mělo být navezeno zhruba 1.300.000 litrů mimobilančního lihu a pokud zde bylo nalezeno množství menší, pak má jmenovaný obžalovaný podezření, že jej odcizil spoluobžalovaný K. s dalšími osobami. Rovněž ve skladu ve Valašském Meziříčí bylo uloženo přes 500.000 litrů mimobilančního lihu a jenom zde mělo činit

zkrácení spotřební daně částku přesahující 150 milionů Kč. Konkrétní množství uloženého lihu také bylo zjištěno ve skladu v Olomouci – Holici, kdy mělo dojít ke zkrácení spotřební daně z lihu v částce přesahující 32 milionů Kč, i zde je nutno mít za to, že fakticky navezené množství mohlo být i vyšší, neboť šlo o tzv. vyrovnávací sklad, z něhož se líh dodával sjednaným odběratelům v době, kdy jej nebylo možno bez prozrazení vyvážet z Hrobic, např. z důvodu přítomnosti celních orgánů, a tento sklad v Olomouci byl také průběžně doplňován. Pokud jde o sklad v Háji u Duchcova, zde bylo určeno množství mimobalančního lihu dle kapacity zjištěných nádrží, takovýto postup, byť je některými obžalovanými napadán, však dle názoru odvolacího soudu plně obстоjí, neboť i z výpovědi obžalovaného Radka B. je zřejmé, že sklady byly naváženy vždy do plného stavu, aby byla zajištěna ekonomičnost a racionalita jejich provozu. I zde v tomto konkrétním skladu tak mělo dojít ke zkrácení spotřební daně v částce přesahující 170 milionů Kč. Ve skladu v Hrobicích pak mělo být uloženo 152.000 litrů mimobalančního lihu a mělo dojít ke zkrácení spotřební daně v rozsahu přesahujícím 42 milionů Kč.

Pokud jde o posouzení jednání obžalovaných jako členů organizované zločinecké skupiny, pak je třeba přisvědčit závěrům nalézacího soudu v tom směru, že skupina spolupachatelů ve smyslu § 23 tr.zákoníku svojí činností naplnila všechny pojmové znaky organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 129 tr.zákoníku (opět účinného ke dni dokonání trestné činnosti). V tomto smyslu se soud odvolací plně ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně vyjádřenými k této problematice v rámci odůvodnění napadeného rozsudku, na něž lze v podrobnostech odkázat. Je třeba jen konstatovat, že v daném případě šlo skutečně o hierarchicky řízenou organizaci s dělbou úkolů, na jejímž vrcholu stál obžalovaný Radek B., s jednotlivými vztahy nadřízenosti a podřízenosti, s kontrolou a následnými sankcemi při neplnění úkolů, přičemž v rámci hierarchie uvedené skupiny lze mezi střední článek řízení zařadit obžalované Tomáše B., Lubomíra K. a Radka M., na nejnižší úroveň pak obžalované Václava D. a Rostislava H., kteří pouze plnili úkoly svých nadřízených bez toho, že by měli jakékoliv rozhodovací či kontrolní pravomoce či podíl na výnosech z trestné činnosti. Je třeba jen v krátkosti poukázat i na charakter fungování činnosti spoluobžalovaných, kdy bylo důsledně dbáno na utajování činnosti skupiny, a to nejen navenek, ale i mezi jednotlivými jejími členy, když každý měl k dispozici pouze informace nutné pro plnění svých úkolů. Poukázat je také třeba na tu skutečnost, že byly používány speciálně upravené telefony, ze kterých bylo možno se dovolat pouze určitým osobám, při provádění přeprav mimobalančního lihu docházelo k tzv. konvojování a čištění cesty, v rámci čehož bylo zjišťováno, zda na trase nejsou orgány policie či celní správy, samotné přepravy lihu byly utajovány i tím způsobem, že nebyla používána firemní vozidla společnosti MORÁVIA-CHEM, nelegálně získaný líh byl navážen do tajných úložišť speciálně vybudovaných tak, aby je nebylo možno odhalit, poukázat je také třeba na způsob předávání lihu jednotlivým odběratelům, kdy byly jednotlivé kamiony odstaveny na dohodnutých místech, řidiči ponechali klíčky u vozidla a z místa se vzdálili, a teprve po čase se vrátili zpět a vyzvedli již vyložený kamion. Je třeba také zmínit tu skutečnost, že řidiči přepravující líh měli k dispozici i finanční hotovost pro možné uplacení státních orgánů, pokud by byli zadrženi, případně v pozdějších fázích se

přepravovalo jen takové množství lihu, aby bylo možno při zadržení příslušnými orgány neodvedenou spotřební daň doplatit a využít tak možnost účinné lítosti. Je také nepochybné, že na trestné činnosti nyní projednávaných spoluobžalovaných se podílela celá řada dalších osob, zejména pokud jde o odběratele nelegálně získaného mimobilančního lihu. Všechny tyto skutečnosti je tedy nutno vyhodnotit ve smyslu ustanovení § 129 tr.zákoníku tak, jak již správně učinil nalézací soud a všechny tyto výše uvedené znaky, za kterých byla trestná činnost fakticky prováděna také i vyvrací případné námitky jednotlivých obžalovaných, že subjektivně považovali veškerou svoji činnost za legální. U všech obžalovaných, kteří byli uznáni vinnými, tak byla užita i právní kvalifikace ve smyslu § 361 odst. 1 alinea druhá tr.zákoníku a jejich jednání tak bylo posouzeno i jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině. V tomto smyslu se odvolací soud ztotožnil se závěry soudu nalézacího, a na tyto závěry lze také v bližším odkázat. V souvislosti s uvedenou právní kvalifikací se pak nabízí i otázka možnosti posouzení jednání obžalovaného Radka B. ve smyslu ustanovení § 361 odst. 1 alinea první tr.zákoníku, tedy, že jmenovaný obžalovaný založil organizovanou zločineckou skupinu. Nepochybně to byl právě obžalovaný Radek B., který kolem sebe vytvořil okruh pachatelů, kteří pak jako organizovaná skupina soustavně po delší časové období páchali trestnou činnost a z tohoto pohledu má tedy odvolací soud za to, že by uvedená právní kvalifikace jednání obžalovaného měla obstát. Na druhé straně je třeba konstatovat, že odvolání státního zástupce, týkající se obžalovaného Radka B., směřovalo v jeho neprospěch toliko do výroku o trestu a byť by bylo možno považovat neposouzení jednání obžalovaného Radka B. soudem prvního stupně i ve smyslu § 361 odst. 1 alinea první tr.zákoníku za pochybení, pak nelze mít za to, že jde o takovou vadu odvoláním nevytýkanou, která by měla vliv na správnost výroku, proti němuž bylo odvolání podáno, tedy výroku o trestu a z tohoto pohledu tedy ani případná náprava ze strany odvolacího soudu není možná ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 věta druhá tr.ř. Je tak třeba tuto skutečnost toliko formálně konstatovat nad rámec samotného rozhodnutí ve věci.

Pokud jde o otázku trestů je nutno předeslat, že obžalovaní, kteří spáchali daňový delikt, byli uznáni i vinnými ve smyslu ustanovení § 107 odst. 1 tr.zákoníku, tedy jako pachatelé trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, neboť se dopustili úmyslného trestného činu jako její členové. Tato skutečnost má za následek nutnost postupovat ve shodě s ustanovením § 108 tr.zákoníku, kdy podle odst. 1 tohoto ustanovení se horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v trestním zákoně zvyšuje o jednu třetinu a pachateli tedy má být uložen trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby odnětí svobody, nejsou-li splněny podmínky pro mimořádný postup ve smyslu § 58 tr.zákoníku. Pokud je pak ukládán pachateli úhrnný či souhrnný trest ve smyslu § 43 tr.zákoníku, pak se samozřejmě při stanovení trestní sazby, jejíž horní hranice má být zvýšena, vychází z trestní sazby, která se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný. V daném případě musí být tedy trest ukládán podle trestní sazby ustanovení § 240 odst. 3 tr.zákoníku a po aplikaci ustanovení § 108 odst. 1 tr.zákoníku je tedy nutno v dané věci ukládat trest odnětí svobody v rozpětí od devíti roků a dvou měsíců do třinácti roků a čtyř měsíců.

Pokud jde o jednotlivé obžalované, vycházel odvolací soud ohledně hodnocení jejich osob a dosavadní trestní minulosti ze zjištění, která byla učiněna již soudem prvního stupně, přičemž u každého zvláště pak posoudil míru podílu na spáchané trestné činnosti, postavení v rámci organizované zločinecké skupiny, osobní poměry pachatele, skutečnost, zda a jakým způsobem se podílel na výnosech z trestné činnosti a v tomto směru přihlédl i k případným polehčujícím či přitěžujícím okolnostem ve smyslu trestního zákoníku, jakož i k postojům a náhledům jednotlivých obžalovaných ve vztahu ke spáchané trestné činnosti.

Pokud jde o obžalovaného Radka B., jde o osobu, která v minulosti již byla trestána a pokud jde o nyní projednávanou trestnou činnost, je nesporné, že to byl on, který celou trestnou činnost vymyslel, zorganizoval, plánoval, řídil, kontroloval a měl z ní prakticky veškeré výnosy. Spáchanou trestnou činností je nutno hodnotit jako trestnou činnost rozsáhlého charakteru, soustavně páchanou po dobu několika roků, sofistikovanou, při které byla způsobena škoda převyšující 5,6 miliardy Kč, což je nutno hodnotit jako následek trestné činnosti zcela výjimečný. Z tohoto pohledu je samozřejmě nutno přijmout závěr, že obžalovanému musí být ukládán trest odnětí svobody při samé horní hranici zákonné trestní sazby (při aplikaci ustanovení § 108 odst. 1 tr.zákoníku) a tento trest byl také obžalovanému uložen. Přitom samozřejmě bylo přihlédnuto i k tomu, že trestný čin byl spáchán po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti a sám obžalovaný získal trestnou činností vyšší prospěch. Pokud jde o doznání obžalovaného, toto sice odvolací soud akceptuje, nicméně je nutno konstatovat, že k němu došlo až v průběhu řízení před soudem a teprve poté, co byla provedena řada důkazů svědčících o vině obžalovaného a obžalovaný se tak doznal až pod jejich tíhou. Takovéto doznání tak nelze přeceňovat ve smyslu úvah o možnosti promítnout je do úvah o možném uložení mírnějšího trestu. Odvolací soud zjistil, že je nutno obžalovanému Radku B. ukládat trest souhrnný, v současné době však není možné akceptovat rozhodnutí soudu nalézacího, že takovýto trest má být ukládán i za sbíhající se trestnou činností ve vztahu k odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 22.4.2014, sp.zn. 7 T 162/2013. Jak bylo zjištěno z obsahu tohoto spisového materiálu, byl tímto rozsudkem, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.6.2014, sp.zn. 5 To 197/2014, skutečně obžalovaný Radek B. odsouzen za trestný čin nepřímého úplatkářství podle § 333 odst. 2 tr.zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců. Zkušební doba podmíněného odsouzení tak skončila dne 18.9.2015 a soudem nebylo učiněno žádné rozhodnutí ve smyslu § 83 tr.zákoníku. Za tohoto stavu věci je nutno mít za to, že se obžalovaný ve zkušební době osvědčil a k tomuto rozhodnutí již nelze přihlížet a ukládat k němu souhrnný trest (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp.zn. 8 Tdo 1069/2006). Dále však bylo odvolacím soudem zjištěno, že nyní projednávaná trestná činnost obžalovaného Radka B. byla spáchána před vyhlášením rozhodnutí ve věci Okresního soudu ve Zlíně, sp.zn. 31 T 41/2015, a jsou splněny všechny podmínky ustanovení § 43 odst. 2 tr.zákoníku k uložení souhrnného trestu ke sbíhajícím se trestným činům z uvedeného odsouzení a takovýto trest byl tedy nově uložen. Současně byl také zrušen výrok o trestu

z rozhodnutí Okresního soudu v Zlíně, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Pro zařazení obžalovaného do výkonu uloženého trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou byly splněny všechny podmínky ustanovení § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku a odvolací soud neshledal žádné skutečnosti, pro které by bylo možné využít moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku. V tomto smyslu nebyly akceptovány závěry předloženého znaleckého posudku Mgr. et Mgr. Jany Telcové. Je nutno poukázat na závažnost spáchané trestné činnosti, její charakter, způsobenou škodu, apod. Je také nutno poukázat na to, že uložený trest je trestem souhrnným za spáchání více trestných činů nejen v rámci tohoto trestního řízení, ale i za další sbíhající se trestnou činností. Odvolací soud nemá pochybnosti o tom, že s ohledem na svůj intelekt a schopnosti je obžalovaný v plném rozsahu schopen adaptovat se i na vězeňské prostředí, je schopen se mu podřídit tak, aby výkon trestu byl snesitelný a v tomto smyslu je jistě obžalovaný schopen dodržovat veškeré pokyny příslušníků vězeňské služby a podrobit se vězeňskému řádu. Dále je ale nutno vzít v úvahu i skutečnosti, které předcházely doznání obžalovaného, zejména činnost obžalovaného související se snahou ovlivnění celého průběhu trestního řízení působením na spoluobžalované a celou řadu svědků i zájmem o přenos vlastní trestní odpovědnosti na jiné osoby, jak to vše vyplývá z provedených důkazů. Odvolací soud musel přihlídnout i ke snaze obžalovaného dostat se k mimobilančnímu lihu, který byl zajištěn v utajeném skladu v Olomouci – Holicích a následně převezen do úložiště hasičské záchranné služby a s tímto manipulovat. Po vyhodnocení všech těchto skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že zde nejsou splněny podmínky pro odchýlné zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody, a to ani za situace, kdy již delší dobu je ve výkonu vazby a z tohoto výkonu vazby i předchozího výkonu trestu v jiné trestní věci k jeho osobě nebylo negativních připomínek. Pokud obžalovaný skutečně prokáže ve výkonu trestu odnětí svobody, že jsou zde důvody pro aplikaci mírnějšího režimu výkonu trestu, pak tato skutečnost může být posouzena v rámci případného řízení ve smyslu § 57 tr.zákoníku. Obžalovanému Radku B. byl nalézacím soudem uložen i trest propadnutí majetku, který se však týkal toliko jeho části. Při posuzování otázky ukládání tohoto druhu trestu se odvolací soud plně ztotožnil s námitkami státního zástupce uvedenými v podaném opravném prostředku. Především je třeba odčerpat výrazné výnosy ze spáchané trestné činnosti, zvláště u obžalovaného, který trestnou činností organizoval, řídil a zajistil její soustavné páchaní po delší časové období. Je tak nutno pachateli odejmout celý jeho majetek. Takto propadlý majetek přechází na stát, v daném případě právě na subjekt, jemuž trestnou činností pachatele byla způsobena výrazná újma. Tímto majetkem je třeba rozumět souhrn všech majetkových hodnot pachatele, souhrn všech jeho aktiv, přičemž jde o věci movité i nemovité, pohledávky, další finanční nároky a jiná práva a penězi ocenitelné hodnoty. Nepochybně v dané věci jsou splněny veškeré podmínky pro ukládání tohoto druhu trestu ve smyslu § 66 odst. 1 tr.zákoníku, když je ukládán trest propadnutí majetku s ohledem na okolnosti spáchaného trestného činu a poměry na straně pachatele. Tento druh trestu je také ukládán za zvlášť závažný zločin, jímž pachatel pro sebe nebo jiného získal majetkový prospěch. Proto také odvolací soud přistoupil k ukládání tohoto druhu trestu, přičemž pak ve shodě s ustanovením § 66

odst. 3 tr.zákoníku také rozhodl o tom, že se postihuje celý majetek odsouzeného. Je přitom také třeba zdůraznit, že z propadnutí majetku jsou ze zákona vyňaty ty prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životní potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený povinen podle zákona pečovat. Odvolací soud si je vědom skutečnosti, že uvedený trest propadnutí majetku nemůže být ukládán vedle propadnutí nebo zabránění věci náležející do téhož majetku. Jestliže byl nynějším rozsudkem odvolacího soudu obžalovanému Radku B. uložen i trest propadnutí věci ve smyslu § 70 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku, pak je k této skutečnosti třeba uvést, že uvedený trest byl uložen rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 20.4.2015, sp.zn. 31 T 41/2015, ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočka ve Zlíně, ze dne 11.6.2015, sp.zn. 6 To 156/2015, a k tomuto odsouzení byl ukládán souhrnný trest. Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku musí soud v rámci souhrnného trestu mimo jiné vyslovit i trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším. Postup odvolacího soudu v otázce ukládání propadnutí majetku a propadnutí věci, jak vyplývá z tohoto rozhodnutí, tak byl toliko výrazem striktního formálního dodržení podmínek ustanovení § 43 odst. 2 tr.zákoníku. Odvolací soud se pak dále ztotožnil i s nutností ukládat obžalovanému Radku B. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací, a to s ohledem na výše uvedené o závažnosti spáchané trestné činnosti v maximální možné výměře na dobu deseti roků. V tomto směru soud přihlédl zejména ke skutečnosti, že obžalovaný byl fakticky řídicí osobou společnosti MORÁVIA-CHEM, jež byla využita k páčání trestné činnosti a v souvislosti s jejím páčáním pak ať už fakticky či nepřímou ovládal firmy další, které se na trestné činnosti podílely, byly k ní zneužity nebo na ní participovaly. V tomto smyslu má odvolací soud za to, že byly splněny všechny podmínky pro postup ve smyslu § 73 tr.zákoníku.

Pokud jde o obžalovaného Tomáše B., již výše bylo konstatováno z hlediska hierarchie organizované zločinecké skupiny, že tento obžalovaný se nachází hned pod řídicí osobou obžalovaného Radka B., když to byl právě Tomáš B., který byl jakousi pravou rukou organizátora celé trestné činnosti, podílel se na přenášení jeho příkazů na další osoby, podílel se na evidenčních činnostech, kontrolních činnostech v rámci páčání trestné činnosti, tzv. účtoval a financoval jednotlivé spolupachatele a podílel se i zčásti na spotřebování výnosů z trestné činnosti. Jestliže tedy hlavnímu pachateli z hlediska hierarchie jeho postavení je ukládán trest při samé horní hranici zákonem upravené trestní sazby, pak tzv. druhý článek řízení z pohledu podílu na spáchané trestné činnosti musí být z hlediska individualizace trestu posuzován mírněji a přichází tak v úvahu ukládání trestu odnětí svobody okolo poloviny trestní sazby. Znovu je třeba zdůraznit, a to se týká i dalších spoluobžalovaných, závažnost a charakter trestné činnosti, soustavnost a dobu jejího páčání a zejména zcela výjimečný následek způsobený ke škodě státu. S přihlédnutím k vyhodnocení osoby obžalovaného Tomáše B., který je osobou dosud žijící řádným životem, ale s ohledem na přitěžující okolnosti konstatované již nalézacím soudem by tak obžalovanému měl být ukládán trest odnětí svobody okolo jedenácti roků. S obžalovaným Tomášem B. však bylo

jednáno jako se spolupracujícím obviněným, kterému byl přiznán takovýto statut ve smyslu § 178a tr.ř. Za této situace jsou nepochybně dány podmínky pro postup soudu ve smyslu § 58 odst. 4 tr.zákoníku a je tak možné ukládat trest odnětí svobody pod dolní hranici jeho zákonné výměry. Při řešení otázky o kolik má být takovýto trest zmírněn, je nutno se zabývat i dalšími kritérii. V první řadě je to povaha trestného činu uvedeného v doznání spolupracujícího obviněného, přičemž tuto povahu určují především zákonné znaky konkrétní skutkové podstaty, která byla naplněna, zejména druh a význam porušeného zájmu chráněného trestním zákonem a další konkrétní okolnosti, za nichž byl trestný čin spáchán (způsob provedení činu, pohnutka, záměr a cíl pachatele, míra jeho zavinění, povaha a rozsah způsobených následků). Je zřejmé, že při posouzení této okolnosti je nutno přijmout závěr, že její vyhodnocení nesvědčí příliš ve prospěch obžalovaného. Byly spáchány dva zvláště závažné zločiny, sofistickým způsobem, se zjištěným záměrem, s cílem poškodit stát, přičemž obžalovaný Tomáš B. nebyl takovým spolupachatelem, který by se na spáchání trestné činnosti podílel pouze minimálním dílem. Druhou takovou okolností, kterou odvolací soud posuzoval, je srovnání trestného činu, ke kterému se obžalovaný doznal, se zvláště závažným zločinem spáchaným dalšími členy organizované skupiny, kdy čím závažnější je tento zločin ve srovnání s trestným činem spáchaným spolupracujícím obviněným, tím důvodnější a výraznější by mělo být mimořádné snížení trestu. Ani tato okolnost však nesvědčí obžalovanému, neboť se dopustil a byl uznán vinným trestnou činností shodně jako další členové organizované zločinecké skupiny. Ve prospěch obžalovaného pak nesvědčí ani další okolnosti případu, zejména to, že se spolupracující obviněný sám podílel na zvláště závažném zločinu členy organizované skupiny, podílel se tak na způsobení konkrétně zjištěného následku spáchané trestné činnosti a v jeho prospěch pak jednoznačně svědčí toliko ta okolnost, že jeho jednání jako spolupracujícího obviněného bylo zvláště významné pro objasnění činnosti spáchané členy organizované skupiny a jednání spolupracujícího obviněného tak mělo velký význam pro orgány činné v trestním řízení i za situace, kdy tyto orgány neměly dostatek dalších možností pro včasné odhalení spáchané trestné činnosti, případně její překažení. Z tohoto pohledu po vyhodnocení všech okolností, na jejichž základě má být posouzena míra snížení a zmírnění trestu odnětí svobody pod zákonnou dolní hranici, tedy musel odvolací soud dospět k závěru, že nalézací soud pochybil, pokud ukládal trest odnětí svobody toliko ve výměře čtyř roků odnětí svobody, navíc jako trest úhrnný za spáchání více trestných činů. Odvolací soud dospěl k závěru, že přiměřeným a zákonu odpovídajícím hlediskům je trest ve výměře šesti roků, kdy tímto způsobem došlo ke zmírnění trestu u spolupracujícího obviněného takřka na polovinu výměry trestu, který by mu jinak s ohledem na výše uvedené hrozil. Takovéto zmírnění trestu považuje odvolací soud za zcela odpovídající všem zjištěným skutečnostem ve věci i s přihlédnutím k charakteru a závažnosti spáchané trestné činnosti. V této souvislosti je zejména nutno zdůraznit, že pozice spolupracujícího obviněného je hodnocena soudem toliko v konkrétní projednávané věci, v níž byl obviněnému přiznán takový statut a nelze vycházet z případné další spolupráce obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení v dalších věcech a řízeních, které projednávají, a v nichž obžalovaný vystupuje v pozici svědka či obdobném procesním postavení. Takovouto spoluprací obžalovaného v jiných

trestních řízeních nelze dle názoru soudu vyhodnotit v této projednávané trestní věci z hlediska úvah o zmírnění trestu, zákon takovouto možnost ani výslovně nepřipouští. Zvýhodnění obžalovaného v pozici spolupracujícího obviněného se pak projevilo i v jeho zařazení do mírnějšího typu věznice pro uložený výkon trestu odnětí svobody. V této souvislosti je třeba konstatovat pochybení nalézacího soudu, pokud jde o zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody rozhodoval ve smyslu ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku (to se týká nejen obžalovaného Tomáše B., ale i obžalovaného Rostislava H.). Nalézací soud pominul tu skutečnost, že podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou nejen pachatel, kterému byl uložen výjimečný trest či kterému byl uložen za zvlášť závažný zločin trest odnětí svobody ve výměře nejméně osmi let nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl z vazby nebo z výkonu trestu, ale i pachatel, kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Proto by všichni obžalovaní, jímž byl uložen v této věci trest odnětí svobody, měli být zařazeni v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Jestliže tedy dospěl soud k závěru, že je možné zařadit pachatele do mírnějšího typu věznice, pak musí vždy postupovat dle § 56 odst. 3 tr.zákoníku (není zde tedy rozhodná pouze výměra trestu pod či nad hranicí osmi roků odnětí svobody). Proto také bylo o zařazení obžalovaného Tomáše B. pro výkon uloženého trestu rozhodnuto podle výše uvedeného moderačního ustanovení. Soud akcentoval i skutečnost, že do značné míry byl obžalovaný pod vlivem svého bratra a s ohledem na jeho bezúhonnost možnosti jeho nápravy budou zajištěny v mírnějším typu věznice. I u tohoto obžalovaného, a zde lze odkázat i na závěry týkající se úvah o uložení trestu propadnutí majetku obžalovanému Radku B., se ztotožnil odvolací soud s námitkami státního zástupce vyjádřenými v podaném opravném prostředku a rovněž ukládal trest propadnutí celého majetku, když i zde byly splněny veškeré podmínky § 66 odst. 1 tr.zákoníku.

Obžalovaný Václav D. dosud nebyl soudně trestán a je na něj třeba pohlížet jako na osobu bezúhonnou. V rámci organizované zločinecké skupiny zastával nejnižší pozici, je třeba také uvést, že se na její činnosti nepodílel po celé žalované období. I tak je však třeba konstatovat, že spáchal trestný čin ve větším rozsahu a pokračoval v něm po delší dobu řádově několika let. Z pohledu individualizace trestu je tak třeba tomuto obžalovanému ukládat trest na samé spodní hranici zákonné sazby a takovýto trest byl také uložen shodně, jak učinil i soud prvního stupně, když ani odvolací soud neshledal žádné konkrétní objektivní podmínky pro případné mimořádné snížení tohoto trestu ve smyslu § 58 odst. 1 tr.zákoníku. Je faktem, že zákonodárce u tohoto druhu trestné činnosti, které se obžalovaný D. a další spolupachatelé dopustili, stanovil důrazné tresty odnětí svobody a také rozpětí spodní a horní sazby trestu, který pachatelům hrozí, je úzké a i z hlediska individualizace trestu jednotlivých pachatelů je tedy nutno pečlivě vážit konkrétní výměru trestu. U obžalovaného D., jak je již výše uvedeno, byl uložen trest na samé spodní zákonné hranici, když je třeba přihlídnout opětovně k charakteru a závažnosti trestné činnosti i skutečnosti, že byl ukládán trest úhrnný za spáchání více trestných činů. I u tohoto obžalovaného využil odvolací soud

moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku a zařadil jej do mírnějšího typu věznice, neboť s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost i jeho roli v rámci organizované zločinecké skupiny může být jeho náprava v mírnějším typu věznice zaručena.

Pokud jde o obžalovaného Rostislava H., rovněž on patřil v rámci hierarchie organizované zločinecké skupiny na její nejnižší výkonný článek. Ke svému jednání se obžalovaný v plném rozsahu doznal a uvedl veškeré skutečnosti, které mu byly o ní známy. Je na něj třeba hledět jako na osobu bezúhonnou, přičemž je také nutno akceptovat i motiv, který obžalovaného vedl k páčání trestné činnosti, kdy sám má zdravotní problémy a rovněž nezletilá dcera obžalovaného trpí těžkou vrozenou vadou, prodělala několik závažných operací a k péči o sebe potřebuje pomoc obou rodičů. Všechny tyto skutečnosti byly objektivizovány a odvolací soud tak akceptoval obhajobu obžalovaného v tom směru, že trestné činnosti se dopouštěl za situace, kdy potřeboval mít zajištěn stabilní příjem finančních prostředků pro potřeby své rodiny, když jinak by měl z důvodu svého zdravotního stavu problémy sehnat řádné zaměstnání. Obdobně jako nalézací soud dospěl i soud odvolací k závěru, že zde jsou podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr.zákoníku a ukládání trestu pod dolní hranicí zákonné sazby. V tomto smyslu tedy odvolací soud zopakoval výrok o trestu tak, jak byl uložen již soudem prvního stupně, přičemž pouze napravil pochybení soudu prvního stupně při rozhodnutí o zařazení obžalovaného do mírnějšího typu věznice ve smyslu ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku, když dospěl také k závěru, že takovéto zařazení lépe zaručí nápravu obžalovaného s přihlédnutím ke stupni jeho narušení. Odvolání státního zástupce v neprospěch tohoto obžalovaného odvolací soud neakceptoval, když trest, který mu byl uložen již soudem nalézacím, je třeba považovat za odpovídající všem kritériím a hlediskům rozhodným pro ukládání trestu i jeho účelu.

Pokud jde o obžalovaného Lubomíra K., toho je vzhledem k jeho postavení v organizované zločinecké skupině, kdy se postupem času vypracoval až na určitou řídicí pozici a kdy do určité míry pracoval i samostatně, zejména pokud jde o odbyt mimobílančního lihu a začal kontrolovat i část ostatních spoluobžalovaných, třeba zařadit obdobně jako obžalovaného Tomáše B. přímo pod řídicí osobu Radka B. Sám obžalovaný nebyl dosud soudně trestán a je mu tak nutno přiznat polehčující okolnost dosavadního bezúhonného života. V součinnosti s dalšími spolupachateli však způsobil větší škodlivý následek, trestnou činnost páchal aktivně, ve větším rozsahu a pokračoval v ní delší dobu, přičemž jednal ze ziskuchtivosti. Jak vyplývá již z výše uvedeného, nebyl tomuto obžalovanému přiznán statut spolupracujícího obviněného dle § 178a tr.zákoníku. Faktem v tomto smyslu zůstává, že obžalovaný, zejména v počáteční fázi vyšetřování trestné činnosti, výrazným způsobem prospěl k jejímu objasňování, na druhé straně však o části skutečností vypovídal rozporně a svou vlastní roli a úlohu doznával až pod tíhou provedených důkazů. V rámci úvah odvolacího soudu o individualizaci trestu tak, jak je naznačeno již výše, by obžalovanému měl být ukládán trest kolem poloviny zákonné trestní sazby, je však nutno přihlédnout k významnému přispění obžalovaného v objasňování trestného činu a rozkrytí skutečností týkajících se

činnosti organizované zločinecké skupiny. Za tohoto stavu věci, kdy jinak nebyly dány důvody pro postup podle § 58 tr.zákoníku, byly uvedené polehčující okolnosti zohledněny a obžalovanému byl tak uložen trest na samé spodní hranici zákonné sazby, pro jehož výkon byl zařazen dle § 56 odst. 3 tr.zákoníku do věznice s ostrahou, čímž soud opět vyjádřil určité zvýhodnění obžalovaného v souvislosti s jeho podílem na objasnění trestné činnosti mimo statut spolupracujícího obviněného, navíc vycházel i ze skutečnosti, že obžalovaný byl dosud osobou bezúhonnou a jeho náprava v mírnějším typu věznice by tak měla být zaručena. V tomto směru tedy nebylo vyhověno odvolání státního zástupce. Toto odvolání pak odvolací soud neakceptoval, ani pokud jde o uložený trest propadnutí majetku. U obžalovaného K. rozhodl soud prvního stupně o propadnutí části majetku, kterou také taxativně vymezil. Takovéto rozhodnutí považuje odvolací soud za zcela správné, když je třeba vzít v úvahu postavení obžalovaného v rámci organizované skupiny i skutečnost, že se, byť minimální měrou, podílel i na využití výnosů z trestné činnosti. Na druhou stranu lze souhlasit i s názorem soudu nalézacího v tom směru, že by rozšíření trestu propadnutí majetku ve vztahu k nemovitosti, v níž obžalovaný bydlí s celou svojí rodinou, a která byla nabyta ještě před pácháním trestné činnosti, bylo nepřiměřeně přísné i s ohledem na zásluhy obžalovaného v počátečních fázích řízení, směřující k objasnění trestné činnosti páchané organizovanou zločineckou skupinou. Proto i trest propadnutí majetku ponechal odvolací soud u tohoto obžalovaného beze změny, pouze doplnil ustanovení § 66 odst. 3 tr.zákoníku, aby bylo zřejmé, zda konkrétní druh trestu postihuje celý majetek nebo pouze určenou konkrétní část.

Obžalovaný Radek M. patří rovněž svým zařazením v rámci organizované zločinecké skupiny svým postavením pod řídicí osobu Radka B., mezi obžalované Tomáše B. a Lubomíra K. a rovněž tomuto obžalovanému by tak měl být ukládán trest odnětí svobody okolo poloviny zákonné sazby. Sám obžalovaný vystupoval jako jediný společník a statutární zástupce společnosti MORÁVIA-CHEM, s.r.o., byť tato společnost byla fakticky řízena obžalovaným Radkem B. Tato skutečnost byla obžalovanému M. známa a ten se přes své postavení plně řídil pokyny obžalovaného Radka B., zajišťoval provádění fiktivních denaturací, řídil při své činnosti další obžalované, podílel se i na tzv. konvojování při přepravách mimobílančního lihu a podílel se také na výrobě fiktivních dokladů ať už o denaturacích lihu, tak i o výrobcích a jejich prodeji, které z denaturovaného lihu měly pocházet a k jejichž výrobě měl být denaturovaný líh využit. V tomto směru se nemůže obžalovaný vyvinít ani případným tvrzením o tom, že některé své úkoly plnil ledabyle, bez aktivity a za to byl také obžalovaným Radkem B. postihován. Ve prospěch obžalovaného je nutno uvést, že dosud nebyl soudně trestán a jde tedy o osobu bezúhonnou, na druhé straně se však obžalovaný podílel na trestné činnosti celé skupiny osob po celou dobu její činnosti, rozhodujícím způsobem a plně se tak podílel i na způsobení závažného následku. Rovněž tomuto obžalovanému byl ukládán trest úhrnný za spáchání více trestných činů a s přihlédnutím k výše uvedeným hlediskům tedy považuje odvolací soud za odpovídající výměru trestu jedenáct roků odnětí svobody, pro jehož výkon byl

obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když s ohledem na postavení obžalovaného, míru jeho podílu na trestné činnosti a způsobeném následku i jeho rozhodující roli při páchání daňového deliktu v postavení statutárního zástupce společnosti MORÁVIA-CHEM nebyly shledány žádné objektivní skutečnosti, pro které by bylo možno využít ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku. V souladu s opravným prostředkem státního zástupce, který odvolací soud považuje za zcela důvodný, byl obžalovanému uložen i odpovídající trest zákazu činnosti, neboť se trestného jednání obžalovaný dopustil právě v souvislosti se svým postavením statutárního zástupce obchodní společnosti a tohoto svého postavení zneužil.

Beze změny pak bylo ponecháno rozhodnutí nalézacího soudu učiněné podle § 101 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku, kterým bylo uloženo zabránění věci tak, jak vyplývá z napadeného rozsudku, když pro tento postup byly splněny veškeré zákonné podmínky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. **Do dvou měsíců** od jeho doručení je možno proti němu podat **dovolání, vyjma výroku pod bodem III.** Dovolání mohou podat **nejvyšší státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a **obviněný** pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat **pouze prostřednictvím obhájce.** Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. **Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni** (v daném případě **u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci**). **O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.** V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 8. června 2017

JUDr. Ivo Lajda v.r.
předseda senátu

Mgr. Petr Andres v.r.
zpracoval

Za správnost vyhotovení:
Z. Šimanská